

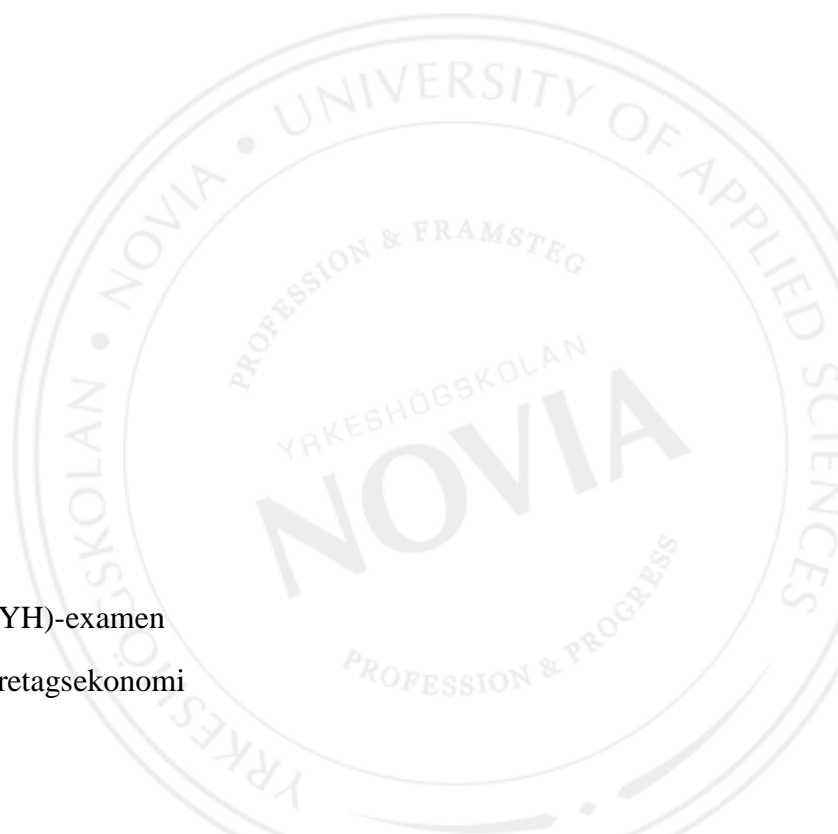
Penningtvätt

Vita pengar till svarta och svarta pengar till vita

Britt-Marie Rehn

Cecilia Roms

Examensarbete för tradenom (YH)-examen
Utbildningsprogrammet för företagsekonomi
Ekenäs 2010

EXAMENSARBETE

Författare: Britt-Marie Rehn och Cecilia Roms
Utbildningsprogram och ort: Företagsekonomi, Ekenäs
Inriktningsalternativ/Fördjupning: Redovisning
Handledare: Karolina Söderlund

Titel: **Penningtvätt**

Datum 26.09.2010

Sidantal 30

Bilagor 5

Sammanfattning

Detta examensarbete handlar om penningtvätt. Vad betyder ordet, hur gör man en anmälan vid misstanke, vem är anmälningsskyldig och vilka straff kan man få för penningtvätt?

Att få helt stopp på penningtvätt är inte lätt. Trots befintliga regler ökar fallen av penningtvätt och därför försöker bl.a. justitieministeriet nu hitta nya åtgärder för att bekämpa penningtvätt.

I vårt arbete ville vi speciellt betona vikten av att göra en anmälan vid misstanke om penningtvätt.

För att få svar på några av våra frågor gjorde vi en intervju med en anställd vid Centralkriminalpolisens underrättelseavdelning/bekämpning av penningtvätt. Dessutom baserar sig vårt arbete på arkivstudier. Målet med vårt arbete var att öka kännedomen om vad penningtvätt egentligen är, vem som är anmälningsskyldig vid misstanke om penningtvätt och vem som enligt lag kan bli dömd för penningtvätt.

I arbetet beskrivs några verkliga fall av penningtvätt och vi tar upp några tecken på när man borde vara extra misstänksam och vart man i sådana fall skall vända sig.

Språk: svenska

Nyckelord: penningtvätt, svarta pengar, FATF, CKP, anmälningsskyldig

---

Förvaras: Examensarbetet finns tillgängligt antingen i webbiblioteket Theseus.fi eller i biblioteket

BACHELOR'S THESIS

Authors: Britt-Marie Rehn and Cecilia Roms
Degree Programme: Business Administration, Ekenäs
Specialization: Accounting
Supervisor: Karolina Söderlund

Title: **Money laundering**

Date 26 September 2010

Number of pages 30

Appendices 5

Summary

The purpose of this bachelor's thesis is to increase our knowledge of money laundering: what does it mean, who is obligated to report suspicion of money laundering and what are the consequences for someone who is found guilty.

Despite existing regulations money laundering is a growing phenomenon and because of that the Ministry of Justice is trying to find new measures to fight money laundering.

To get some answers to our questions we made an interview with an employee at the National Bureau of Investigation. In addition our thesis is also based on literature studies.

In our work we specially wanted to emphasize the importance of reporting suspected money laundering. The thesis describes some real cases and we point out some signs of possible money laundering that should alert each of us, and give suggestions of where to turn in that case.

Language: Swedish

Key words: money laundering, dirty money, FATF, NBI (National Bureau of Investigation), obligation to report

---

Filed at: The examination work is available either at the electronic library Theseus.fi or in the library

Innehållsförteckning

1	Inledning.....	1
1.1	Vad är penningtvätt?.....	1
1.2	Var sker penningtvätt?.....	2
1.3	Problemformulering.....	3
1.4	Metod.....	3
1.5	Syfte och avgränsningar	3
2	Kundkontroll, kundidentifiering och Centralkriminalpolisens roll.....	4
2.1	Skyldighet till kundkontroll.....	4
2.1.1	Kundkontroll och kundidentifiering.....	6
2.1.2	Förvarande av kontrolluppgifter.....	7
2.1.3	Känn din kund - Know your customer (KYC).....	8
2.2	Anmälningsskyldiga vid misstanke av penningtvätt	11
2.3	Att göra en anmälan.....	13
2.3.1	Anmälans innehåll.....	14
2.3.2	Tystnadsplikt och undantag från den	15
2.4	Finansinspektionen	15
2.5	Centralkriminalpolisen (CKP).....	16
2.5.1	Centralkriminalpolisens underrättelseavdelning/Bekämpning av penningtvätt	16
2.6	Vilka är straffen för penningtvätt enligt lagen?.....	18
2.7	Financial Action Task Force (FATF)	20
2.7.1	FATF 40 Rekommendationer.....	20
2.8	Situationen i Finland idag.....	22
2.8.1	Intervju med kriminalöverkonstapel May-Len Asikainen	23
2.8.2	Exempel på penningtvätt.....	25
2.9	Uppdrag granskning	26
2.9.1	Mångmiljonbelopp tvättas genom växlingskontoren i Sverige.....	26
2.9.2	Penningtvätt på kasinon i Sverige	27
3	Slutdiskussion.....	28
4	Källförteckning.....	29
	Bilagor	

1 Inledning

Vårt intresse för penningtvätt väcktes efter att vi sett ett avsnitt av det svenska TV-programmet Uppdrag granskning som handlade om olika former av penningtvätt. Penningtvätt är mycket vanligare än de flesta tror och eftersom det finns många olika sätt att tvätta pengar på är det ibland svårt att förstå att det verkligen handlar om penningtvätt.

Eftersom det just nu pågår flera förundersökningar kring misstänkta fall av penningtvätt här i Finland och bl.a. annat Justitieministeriet föreslår åtgärder för att effektivisera kampen mot penningtvätt så är det ett synnerligen aktuellt tema.

1.1 Vad är penningtvätt?

Ordet penningtvätt står för en verksamhet där man döljer svarta pengar, dvs. pengar man fått via brottslig verksamhet. Meningen är att det skall se ut som om pengarna är lagligt förtjänade. Genom olika transaktioner omvandlas svarta pengar till vita så att de sedan kan redovisas och användas öppet.

Penningtvätt förekommer i nästan alla länder i världen och ofta är det frågan om transnationella brott. Ett transnationellt brott är ett brott där flera länder är inblandade, t.ex. så att brottet planeras i ett land och begås i ett annat.

Begreppet penningtvätt sägs härröra från USA med start från början av 1920-talet. De flesta tvättomatföretag ägdes då av maffian. Maffian hade stora mängder kontanter som den fått från olika kriminella verksamheter som t.ex. utpressning, prostitution, vadslagning och försäljning av billig sprit. Gangstrarna valde tvättomatföretag för att dölja inkomsternas ursprung för att det i den branschen alltid förekom enbart kontanter, det gav dem möjlighet att blanda illegalt förtjänta pengar med de legalt förtjänta.

En ägare till ett tvättomatföretag var den kände Al Capone. Han åtalades och dömdes för skattebedrägeri i oktober 1931. Det sägs att fällandet av Al Capones skattebedrägeri kan

ha varit det som på riktigt satte i gång det vi nu kallar för penningtvätt. (Billy's money laundering information website, 2010)

TV-programmet Uppdrag granskning visade 14.4.2010 en annan intressant sida av penningtvätt. I detta fall ville huvudpersonerna få vita pengar till svarta. En av orsakerna till detta var att de ville ha möjlighet att betala ut svarta löner för att undgå beskattning. (Uppdrag granskning, 2010)

1.2 Var sker penningtvätt?

Största delen av penningtvätten sker via olika banker, valutaväxlingskontor och kasinon. I Centralkriminalpolisens årsberättelse 2009 finns information om från vilka branscher det under åren 2007-2009 gjorts anmälningar om misstänkt penningtvätt:

Tabell 1. Var sker penningtvätt?

Bransch	2007	2008	2009	2009 %
Banker	723	876	869	3,2
Investeringsbolag	6	6	1	0,0
Finansieringsbolag	0	0	22	0,1
Försäkringsbolag	35	67	68	0,3
Fastighetsförmedlare	5	14	9	0,0
Hasardspelverksamhet	3318	4252	5023	18,0
Valutaväxlingskontor	13042	17225	21543	77,6
Bokföringsbyråer	0	7	7	0,0
Revisorer	5	12	16	0,1
Jurister	4	5	8	0,0
Värdepappershandel	2	7	15	0,1
Pantlånerörelser	2	0	2	0,0
Polismyndighet, finsk	154	190	154	0,5
Annan myndighet, finsk	57	47	27	0,1
Polismyndighet, utrikes	2	13	2	0,0
Annan myndighet, utrikes	0	20	3	0,0
Övriga branscher	15	11	12	0,0
Totalt	17370	22752	27781	100,0

(Centralkriminalpolisen, 2010a)

1.3 Problemformulering

Penningtvätt förekommer i stor omfattning världen över, men vad kan vi göra för att hitta ett sätt att få stopp på penningtvätten? Vill vi ens stoppa den? Det tror vi nog, men det finns inga lätta lösningar till det. För att få en bättre överblick om vad det egentligen handlar om försöker vi i detta arbete förklara ordet penningtvätt, hur svarta pengar tvättas till vita och tvärtom, vem som kommer i kontakt med penningtvätt, hur man gör en anmälan om misstänkt penningtvätt och vilka straffen i Finland är idag.

1.4 Metod

Genom att läsa diverse litteratur och googla penningtvätt på internet har vi fått reda på en hel del om penningtvätt. Vi har gjort en intervju med kriminalöverkonstapel May-Len Asikainen som jobbar på Centralkriminalpolisens underrättelseavdelning/Bekämpning av penningtvätt. Dessutom har vi följt med vad som sägs och skrivs om penningtvätt i tidningar respektive tv.

Vårt arbete baserar sig alltså på både arkivstudier och en intervju.

1.5 Syfte och avgränsningar

Penningtvätt är mycket vanligare än de flesta tror och används både av små och stora företag. Vi kommer inte att beskriva alla sätt av penningtvätt, men vi kommer att redogöra för hur svarta pengar blir vita och tvärtom.

Vi tittar också på hur viktigt det är med kundkontroll och vilka de anmälningsskyldigas skyldigheter är när det gäller kundkontroll och kundidentifiering. Avgränsningar vi har gjort är bl.a. att vi inom kundkontroll inte går djupare in på förenklad och skärpt kundkontroll och inte heller utredning av penningtvätt.

Vi tittar på lagen som heter Lag om förhindrande och utredning av penningtvätt och av finansiering av terrorism, men avgränsar arbetet enbart till penningtvätt och lämnar bort finansiering av terrorism, som också berörs av samma lag.

2 Kundkontroll, kundidentifiering och Centralkriminalpolisens roll

Vi börjar med att titta närmare på vad man som anmälningsskyldig är skyldig till angående kundkontroll och kundidentifiering, och går sedan över till sådant som är bra att känna till angående anmälan om misstanke av penningtvätt. Efter det tittar vi närmare på Centralkriminalpolisen, straffen för penningtvätt och situationen i Finland idag. Till sist tittar vi närmare på tv-programmet Uppdrag granskning och avsnittet angående penningtvätt och avslutar med egna slutsatser.

2.1 Skyldighet till kundkontroll

Anmälningsskyldiga vid misstanke av penningtvätt är bl.a. bankpersonal, fastighetsförmedlare och de som sysslar med valutaväxling eller andra betalningstjänster. (Länsstyrelserna i Finland, 2009a).

En anmälningsskyldig är skyldig att sätta sig in i sina kunders verksamhet, observera och utreda tvivelaktiga affärstransaktioner och underrätta Centralen för utredning av penningtvätt om sina eventuella misstankar. (Finansinspektionen, 2010a)

Förhindrandet av penningtvätt bygger på internationella standarder, så att enhetliga förfaranden för kundkontroll på den globala finansieringsmarknaden kan etableras.

Arbetsgruppen Financial Action Task Force on Money Laundering (FATF) innehar en viktig roll i bekämpningen av penningtvätt. FATF har gett ut 40 rekommendationer mot penningtvätt. Dessa rekommendationer följs i stort sett i hela världen. EU:s direktiv mot penningtvätt bygger också på dessa rekommendationer.

Centralen för utredning av penningtvätt, som arbetar under Centralkriminalpolisen, undersöker inlämnade anmälningar. Ansvar för lagstiftningen mot penningtvätt ligger hos Inrikesministeriet, medan Finansinspektionen skall övervaka att de anmälningsskyldigas riskhantering och interna kontroll uppfyller de krav som ställts i lagen. (Finansinspektionen, 2010a)

Om t.ex. en anmälningsskyldig hjälper sin kund med råd vid en placering, bildandet av skalföretag eller överföring av medel trots att det finns vägande skäl att betvivla kundens affärstransaktioner så kan den anmälningsskyldiga dömas till straff för försummelse av skyldigheter enligt lagen om penningtvätt. (Finansinspektionen, 2010a)

Ett skalföretag är ett företag som inte har något kapital och inte någon eller mycket liten aktivitet. Skalföretag är i sig inte illegala, och de kan ha legitima affärsaktiviteter men de är en huvudkomponent i kriminell ekonomi, särskilt om de finns i något av skatteparadisländerna. (Skalföretag, 2010).

Vi har i det fortsatta arbetet valt att kalla skalföretag för skalbolag, ett aktiebolag som inte driver rörelse utan enbart har likvida tillgångar (Skalbolag, 2010).

2.1.1 Kundkontroll och kundidentifiering

För att ta ett exempel på hur företag ser på kundkontrollen har vi tittat närmare på ett företag, Ocrac Finland, som är ett företag som kan tänkas ha kunder med olika slags verksamheter, alla kanske inte helt lagliga.

Enligt vd Till Sahlgren vid bolaget Ocrac Finland, som alltså är ett företag som sysslar med olika slags företagstjänster speciellt i s.k. skatteparadisländer, kontrolleras alla nya kunders bakgrund alltid väldigt noggrant. Det är viktigt att känna till kundens affärsidé, att veta varifrån bolagets egendom härstammar, kundens bakgrund osv. Bakgrundsinformationen baserar sig långt på de uppgifter som kunden själv uppgett bl.a. företagets omsättning och adress.

Men hur kontrollerar då bolaget att företaget inte sysslar med penningtvätt eller annan kriminell handel? Att kontrollera detta hör enligt vd Till Sahlgren inte till Ocrac Finland utan i det skedet flyttas ansvaret över till kundens bankkontor. (Ylönen, 2008, 75)

Enligt Finansinspektionen är de som hör till gruppen anmälningsskyldiga skyldiga till följande kundkontroll:

- Kundidentifiering och kontroll av identitet
- Identifiering av förmånstagare
- Identifiering av kundens representant
- Anskaffning av uppgifter om kundens verksamhet
- Bevarande av uppgifter om kundidentifiering och kundkontroll
- Utredningsskyldighet och anmälningsskyldighet vid tvivelaktig affärstransaktion
- Interna instruktioner, utbildning, kontaktpersoner och beslutsprocess
- Utveckling och utnyttjande av metoderna för riskhantering och fortlöpande övervakning. (Finansinspektionen, 2010b)

Kunden bör identifieras när ett fast kundförhållande etableras eller allra senast när kunden har möjlighet att använda de medel som ingår i affärstransaktionen. Med ett fast kundförhållande menas t.ex. öppnande av ett kundkonto, teckning av försäkringsavtal eller ingående av ett kreditförhållande.

En person som utför en enskild transaktion kallas för en tillfällig kund. En sådan person skall identifieras om den totala summan på en enskild affärstransaktion överstiger 15 000 euro. Den anmälningsskyldige har rätt att identifiera kunden också om summan av affärstransaktionen är lägre än 15 000 euro. Med en enskild affärstransaktion menas t.ex. en betalning av en faktura eller en valutaväxling. (Finansinspektionen, 2010c)

De som erbjuder kunder betalningstjänst skall, om överföring sker från ett konto, identifiera sina kunder och se till att överföringen samt informationen om betalaren sker enligt det som EU:s förordning 1781/2006 (bilaga 1) förutsätter.

Om en överföring inte sker via ett konto skall kunden identifieras om summan är större än 1 000 euro. En sådan överföring kan vara en kontant insättning till eget konto eller en fakturabetalning med kontanta medel.

Om den anmälningsskyldige ifrågasätter medlens ursprung eller avsikten med affärstransaktionen så skall kunden identifieras och identiteten kontrolleras. (Finansinspektionen, 2010c)

2.1.2 Förvarande av kontrolluppgifter

Allt material om identifiering och kontroll av kunder skall dokumenteras och förvaras enligt lagen om penningtvätt. Om den anmälningsskyldige närmare granskat sin kund så skall dessa utredningar förvaras skilt från de vanliga kunduppgifterna. Kunden har inte rätt att kräva att få se dessa uppgifter.

All information om kunden och eventuella därtill hörande dokument skall sparas i fem år efter att ett kundförhållande upphört eller den enskilda affärstransaktionen slutförts. (Finansinspektionen, 2010d)

Informationen bör finnas i sådan form att man ser den ursprungliga summan och i vilken valuta transaktionen gjordes, eftersom informationen kan behövas av en myndighet i samband med en undersökning av kriminell aktivitet. (FATF-GAFI, 2010)

2.1.3 Känn din kund - Know your customer (KYC)

Know your customer (KYC) är en av de grundläggande föreskrifterna i bestämmelserna för den globala anti-penningtvätten. Det handlar om en process där den nya kundens identitet bör säkerställas innan ett affärs- eller ekonomiskt förhållande kan påbörjas. Lilley tar i sin bok *Dirty Dealing* (2006, 183-184) noggrant upp hur viktigt det är att känna sin kund. Han skriver bl.a. om vilka saker man bör vara misstänksam mot när ett nytt kundförhållande inleds. Dessa saker kallas för de röda flaggorna vid KYC.

Röda flaggor vid KYC:

- Var på din vakt mot nya företag som är ovilliga att ge information om företagets verksamhet, läge och ägare.
- Var på din vakt mot nya privatkunder som vid grundandet av ett kundförhållande lämnar ofullständig, motstridig och orimlig information.
- Var misstänksam mot kunder som inte är villiga att uppge fax- och telefonnummer.
- Var på din vakt när kunden identifierar sig med pass, akta dig för så kallade kamouflerade pass. Ett kamouflerat pass ser ut som ett vanligt pass, är enkelt att skaffa och är utskrivet i ett land som bytt namn t.ex. USSR, Burma och British

Guyana. Personen som innehar passet har själv fått välja sina uppgifter om namn, kön och ålder.

- Var på din vakt mot kunder som har ett diplomatpass speciellt från länder i Afrika, där det är väldigt lätt att skaffa sådana. Ett diplomatpass kan vara genuint men det betyder inte att personen som har passet är det eller att namnet som står i passet är det rätta. Ett diplomatpass kan innehas av bl.a. diplomater, medlemmar i kungafamiljer och riksbankschefer.
- Var på din vakt när en kund meddelar sin adress, det kan vara fråga om en adress dit enbart kundens post skickas, men som inte är den verkliga bostadsadressen. Detta kan enkelt kontrolleras upp genom att kontrollera om det finns ett telefonnummer adresserat till samma adress och i kundens namn och därefter göra en kreditupplysning på personen.
- Acceptera inte färdiga kopior på identitetsbevis. Du måste få originalet för att själv ta de kopior som behövs. Det här kan anses självklart, men det sker faktiskt ofta att företag tar emot faxade eller skannade identitetsbevis.
- Lita inte på kundens goda referenser från andra företag, de behöver inte vara sanna.
- Användandet av så kallade skalbolag är lätt, mycket vanligt och gör det svårare att identifiera en kund. Det är viktigt att vara på sin vakt när man vid inledandet av ett kundförhållande träffar företagets ägare. Man måste ta reda på om de är företagets verkliga ägare eller inte.
- Var misstänksam mot företag som visar upp allt för goda finansiella rapporter.
- Var uppmärksam på om det under en och samma dag grundas ett flertal konton eller kundförhållanden av en grupp personer med utländsk nationalitet.
- Misstanke bör uppkomma om ett flertal affärsförhållanden grundas av en person som använder samma adress till alla företag, eller om samma adress används av flera personer.
- Misstanke bör absolut uppkomma när ett flertal konton eller affärsförhållanden grundas genom att använda olika variationer av ett företagsnamn.

Lilley (2006, 185-186) berättar vidare om när man skall vara misstänksam. Vad räknas till misstänkt beteende och hurdana är misstänkta transaktioner? Dessa frågor vill man gärna ha svar på, men tyvärr finns inga direkta svar eftersom alla kundförhållanden, personer och transaktioner är olika.

För att underlätta detta finns det de röda flaggorna för misstanke:

- Misstänksam bör man bli om ett företags aktiviteter inte överensstämmer med dess egentliga affärsverksamhet. T.ex. om ett företag som säger sig handla enbart inom regionala eller nationella gränser plötsligt har ett stort antal internationella transaktioner in och ut ur landet.
- Var försiktig med kunder som kommer med konstiga eller speciella önskemål.
- En självklar röd flagga är när en kund kommer med stora summor i kontanter.
- Man bör vidta försiktighet när handel sker med personer på områden med hög kriminalitet eller väldigt slapphänt bankverksamhet. Kunder från sådana områden eller transaktioner till och från sådana områden bör väcka misstanke.
- Begäran om ändring av kraven på företaget eller ändringar i ett företags transaktioner bör alltid undersökas.
- I de flesta länder finns krav på rapporteringsskyldighet av insättning och uttag av stora summor i kontanter, samt när stora transaktioner görs. Det vanligaste sättet att försöka tvätta pengar är att hålla sig under de gränser som finns för kontanta insättningar och uttag. Därför bör man också hålla koll på dessa transaktioner, om en och samma kund gör ett flertal mindre transaktioner bör misstanke väckas.
- Misstanke bör väckas om en kund har flere konton dit det görs många små insättningar och dessa konton i sin tur alltid avslutas till ett annat konto.
- Misstanke bör väckas om en kund gör ett flertal transaktioner som har att göra med offshore banker eller bolag som finns i högriskområden. Definitionen på en offshore bank är en bank som finns utanför kundens eget lands gränser, oftast i ett land med låg skatterätt, ett så kallat skatteparadis, som erbjuder ekonomiska och/eller juridiska fördelar. Dessa fördelar kan exempelvis vara hög

kundsekretess, låg eller ingen skatteprocent eller att det är enkelt att öppna konton. (Offshore bank, 2010).

- Misstanke bör väckas när kunder lånar till eller från en offshore bank.
- Var försiktig med kunder både när det gäller affärs- och/eller ekonomiska transaktioner som är t.ex. borgade av, underskrivna av eller på annat sätt relaterade med offshore banker.
- Misstanke bör väckas om personer, som vanligtvis inte handlar med kontanter i stor skala, plötsligt dyker upp med en massa kontanter.

De röda flaggorna för misstanke finns för att visa var penningtvätt kan förekomma, men de är inte heltäckande. Det är därför viktigt att i branscher där penningtvätt förekommer hålla sin personal uppdaterad och skolad inom området.

2.2 Anmälningsskyldiga vid misstanke av penningtvätt

Regionförvaltningsverket i Södra Finland övervakar på riksnivå hur lagen om förhindrande och utredning av penningtvätt och av finansiering av terrorism (Penningtvättslagen 503/2008) följs. Den som bedriver betalningsrörelse- eller valutaväxlingsverksamhet och den som tillhandahåller kapitalförvaltnings- och företagstjänster skall innan verksamheten inleds registrera sig hos regionförvaltningsverket. (Länsstyrelserna i Finland, 2009b)

Regionförvaltningsverket i Södra Finland övervakar också på riksnivå hur man följer förordningen om information om betalaren när det gäller betalnings- och valutaväxlingsrörelser och finansinstitut. (Länsstyrelserna i Finland, 2009c)

Listan över dem som är anmälningsskyldiga, enligt lagen om förhindrande och utredning av penningtvätt och av finansiering av terrorism 18.7.2008/503 2 §, är väldigt lång och detaljerad (bilaga 2).

Regionförvaltningsverket i södra Finland har därför gjort en förkortad sammanfattning över dem som är anmälningsskyldiga:

- betalnings- och valutaväxlingsrörelser och de som erbjuder kapitalförvaltnings- och företagstjänster
- finansinstitut
- fastighetsförmedlingsrörelser och rörelser för förmedling av hyreslägenheter och hyreslokaler
- de som affärs- eller yrkesmässigt tillhandahåller i huvudsak skatterådgivning
- de som affärs- eller yrkesmässigt på uppdrag utför bokföringsuppgifter
- de som affärs- eller yrkesmässigt säljer eller förmedlar varor till den del som de i kontanter får en betalning eller flera med varandra sammanhängande betalningar vars belopp sammanlagt uppgår till minst 15 000 euro
- andra än advokater som affärs- eller yrkesmässigt tillhandahåller juridiska tjänster, till den del som det är fråga om att handla i en klients namn eller för dennes räkning vid affärstransaktioner i anknytning till
  - a) köp, försäljning, genomförande eller planering av fastigheter eller företag
  - b) förvaltning av klientens pengar, värdepapper eller andra tillgångar
  - c) öppnande eller förvaltning av bank-, spar- eller värdepapperskonton
  - d) organisering av nödvändigt kapital för bildande, drift eller ledning av bolag
  - e) bildande, drift eller ledning av stiftelser, bolag eller motsvarande sammanslutningar. (Länsstyrelserna i Finland, 2009c)

För att kunna bekämpa penningtvätt är de anmälningsskyldiga enligt lag tvungna att göra en anmälan vid misstanke om penningtvätt. En annan skyldighet de har är att de bör känna sina kunder och granska deras identitet. En tredje skyldighet är att de anmälningsskyldiga bör kontrollera kundens verksamhet och skaffa information om kundens verksamhet. Dessutom krävs också en kontinuerlig fortsatt kontroll. (Polisen, 2010a)

2.3 Att göra en anmälan

Anmälningsskyldiga bör göra en anmälan vid misstanke av penningtvätt. Denna görs till centralen för utredning av penningtvätt.

En anmälan skall göras när:

- en tvivelaktig transaktion har skett
- när en transaktion avbrutits för att utredas och den ännu efter utredningen verkar tvivelaktig
- när en transaktion förvägrats
- även om det först i efterskott framkommer något som gör en tidigare transaktion tvivelaktig (Polisen 2010b)

Det är väldigt viktigt att man är noggrann och följer reglerna om anmälan vid misstanke om penningtvätt, eftersom en anmälningsskyldig enligt penningtvättslagens 39 § är:

skyldig att ersätta ekonomisk skada som en kund har förorsakats på grund av att en affärstransaktion har utretts, anmälan har gjorts om en tvivelaktig affärstransaktion eller en affärstransaktion har avbrutits eller förvägrats endast om den rapporteringsskyldiga inte har iakttagit sådan omsorg som med beaktande av omständigheterna skäligen kan krävas av denne. (Lag om förhindrande och utredning av penningtvätt och av finansiering av terrorism, 503/2008)

Detta kan ibland bli avgörande för om en anmälan om misstänkt penningtvätt görs eller inte.

2.3.1 Anmälans innehåll

En anmälan vid misstanke om penningtvätt skall enligt centralen för utredning av penningtvätt innehålla följande uppgifter:

1. uppgifter om anmälaren
2. uppgifter om de i transaktionen fysiskt inblandade personerna
3. uppgifter om de i transaktionen juridiskt inblandade personerna

Anmälan (bilaga 3) finns i elektronisk form på internetsidan www.rahampesu.fi. Man fyller i den och skickar in den antingen per post till Centralkriminalpolisen, Underrättelseavdelningen, Bekämpning av penningtvätt, PB 285, 01370 VANDA, eller per e-post till Krp-rahampesu@krp.poliisi.fi.

Det går också bra att via telefax sända in sin anmälan till numret 071 878 6811. (Centralkriminalpolisen, 2010a)

2.3.2 Tystnadsplikt och undantag från den

Grundregeln är att den som gör en anmälan inte får avslöja detta för någon och absolut inte för den misstänkte. Tystnadsplikten gäller också den rapporteringsskyldigas anställda och dem som med stöd av lagen om förhindrande och utredning av penningtvätt och av finansiering av terrorism 503/2008 25 § (bilaga 4) fått uppgifter som omfattas av tystnadsplikten.

Det finns några undantagsfall där den anmälningsskyldige får lämna ut uppgifter om innehållet i rapporten. Dessa nämns närmare i lagen om förhindrande och utredning av penningtvätt och av finansiering av terrorism 503/2008 25 §.

I samband med utlämning av information får kundens namn, födelsetid och personbeteckning samt grunden för anmälan lämnas ut. Den som i sin tur har rätt att få dessa uppgifter får endast använda dem i syfte att förhindra eller utreda penningtvätt och finansiering av terrorism. (Centralkriminalpolisen, 2010a)

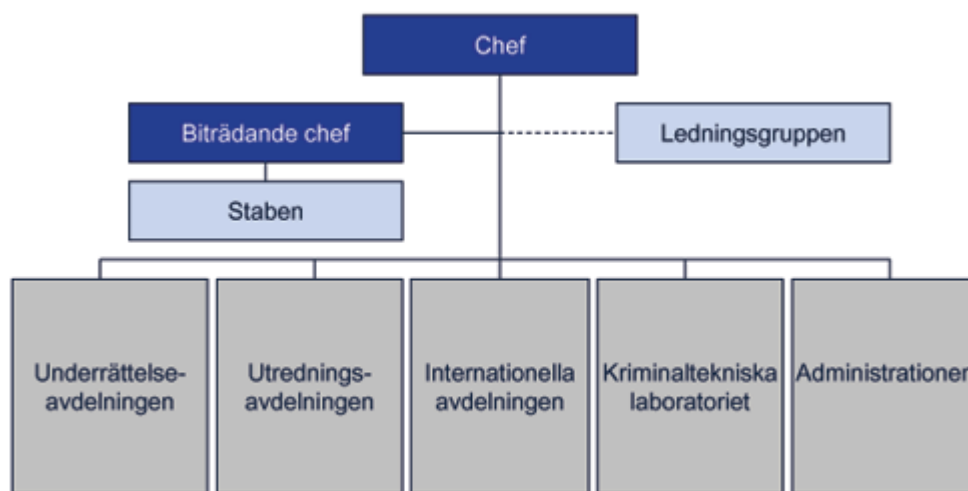
2.4 Finansinspektionen

Finansinspektionen är en instans som skall utöva tillsyn över att finansmarknadsaktörernas verksamhet följer det som föreskrivs i lagen. Som vi berättade i punkt 2.1 Skyldighet till kundkontroll, är det Inrikesministeriet som har ansvaret för lagstiftningen angående penningtvätt, medan Finansinspektionen skall övervaka att de anmälningsskyldigas riskhantering och interna kontroll uppfyller de krav som ställs i lagen. Dessutom skall Finansinspektionen främja god praxis på finansmarknaden och öka eller utveckla allmänhetens kunskaper om finansmarknaden. (Finansinspektionen, 2010e)

2.5 Centralkriminalpolisen (CKP)

Centralkriminalpolisen (CKP) är en riksomfattande polisenhet som har befogenhet att agera i hela Finland. Enheten har som uppgift att dels bekämpa och utreda den allvarligaste brottsligheten och dels att producera de sakkunnigtjänster som behövs för brottsbekämpningen. (Polisen, 2010a)

Centralkriminalpolisens organisation och ledning ser ut enligt följande:

Figur 1 – Centralkriminalpolisens organisation och ledning Källa: Polisen, 2010a

2.5.1 Centralkriminalpolisens underrättelseavdelning/Bekämpning av penningtvätt

Centralkriminalpolisens underrättelseavdelning är indelad i tre delar, varav centralen för utredning av penningtvätt är en. Den grundades av centralkriminalpolisen år 1998.

Centralen för utredning av penningtvätt har, enligt lagen om förhindrande och utredning av penningtvätt och av finansiering av terrorism 503/2008 35 §, som uppgift att:

1. *förhindra och utreda penningtvätt och finansiering av terrorism*
2. *främja myndighetssamarbetet vid bekämpningen av penningtvätt och finansiering av terrorism*
3. *samarbeta och utbyta information med sådana myndigheter i en främmande stat och i internationella organisationer som har till uppgift att förhindra och utreda penningtvätt och finansiering av terrorism*
4. *samarbeta med de rapporteringsskyldiga*
5. *kommentera verkningarna av de anmälningar som avses i lagen om förhindrande och utredning av penningtvätt och av finansiering av terrorism 503/2008 23 § och 24 §*
6. *föra statistik över antalet anmälningar som gjorts med stöd av lagen om förhindrande och utredning av penningtvätt och av finansiering av terrorism 503/2008 23 § och 24 § och antalet förordnanden att avbryta affärstransaktioner som meddelats med stöd av lagen om förhindrande och utredning av penningtvätt och av finansiering av terrorism 503/2008 26 §*

Med förhindrande och utredning av penningtvätt och av finansiering av terrorism avses mottagande, registrering och utredning av anmälningar som gäller misstankar om penningtvätt och finansiering av terrorism samt undersökning av penningtvätt och finansiering av terrorism och undersökning av det brott genom vilket de tillgångar eller den vinning har fåtts som är föremål för penningtvätt eller finansiering av terrorism.

Centralkriminalpolisen skall årligen ge Polisstyrelsen en rapport om verksamheten vid centralen för utredning av penningtvätt, antalet i lagen om förhindrande och utredning av penningtvätt och av finansiering av terrorism 503/2008 23 § och 24 § avsedda anmälningar och förordnanden att avstå från att utföra affärstransaktioner och om framstegen i allmänhet för verksamheten i Finland mot penningtvätt och finansiering av terrorism. (Lag om förhindrande och utredning av penningtvätt och av finansiering av terrorism 503/2008)

2.6 Vilka är straffen för penningtvätt enligt lagen?

Beroende på hur allvarligt penningtvättsbrott det är fråga om så varierar straffen från allt mellan böter till fängelse i högst sex år.

Strafflagen 1889/39 kap 32 6 § säger att den som

- 1) *tar emot, använder, omvandlar, överlåter, överför eller förmedlar egendom som förvärvats genom brott eller vinning av brott eller egendom som kommit i stället för sådan egendom eller vinning och gör det för att dölja eller maskera vinningens eller egendomens olagliga ursprung eller för att hjälpa gärningsmannen att undandra sig de rättsliga följderna av brottet, eller*
- 2) *i fråga om egendom som förvärvats genom brott eller vinning av brott eller egendom som kommit i stället för sådan egendom eller vinning döljer eller maskerar egendomens eller vinningens rätta karaktär, ursprung eller belägenhet eller förfogandet över den eller de rättigheter som är knutna till den, eller bistår någon annan vid sådant döljande eller sådan maskering*

skall för penningtvätt dömas till böter eller fängelse i högst två år. Försök är straffbart.

Om penningtvätt utförs så att

- 1) *den genom brottet förvärvade egendomen har varit synnerligen värdefull, eller*
- 2) *brottet begås särskilt planmässigt,*

och penningtvätten även bedömd som en helhet är grov, skall gärningsmannen för grov penningtvätt dömas till fängelse i minst fyra månader och högst sex år. Försök är straffbart. (Strafflagen 1889/39 kap 32 7 §)

Enligt strafflagen 1889/39 kap 32 8 § skall den som med någon annan avtalar att begå ett sådant grovt penningtvättsbrott som gäller vinning av givande av muta,

vinning av tagande av muta, vinning av grovt skattebedrägeri som avser skatt enligt 29 kap 9 1 § mom. 2 punkten eller vinning av grovt subventionsbedrägeri eller som gäller egendom som kommit i stället för sådan vinning, skall för stämpling till grov penningtvätt dömas till böter eller fängelse i högst ett år.

Den som av grov oaktsamhet vidtar åtgärder som avses i 6 § skall för penningtvätt av oaktsamhet dömas till böter eller fängelse i högst två år. (Strafflagen 1889/39 kap 32 9 §)

Om penningtvätt eller penningtvätt av oaktsamhet, med beaktande av egendomens värde eller andra omständigheter vid brottet, bedömd som en helhet är ringa, skall gärningsmannen för penningtvättsförseelse dömas till böter. (Strafflagen 1889/39 10 §)

I Finland döms ungefär ett tiotal personer årligen för penningtvätt. Det förekommer nog fler fall av penningtvätt än så, men oftast ligger något annat brott som t.ex. skattebedrägeri som grund till penningtvättsbrottet och då döms man för skattebedrägeri och inte för penningtvätt.

Som exempel på ett i Finland givet straff för penningtvätt hittade vi detta: Sambon till en person som gjort sig skyldig till grovt narkotikabrott hade med kontanter som fåtts genom brottet köpt bl.a. mat, kläder, resor och möbler till familjen. För detta dömdes sambon av tingsrätten till 60 dagar villkorligt fängelse. Sambon överklagade domen till hovrätten som ändrade den till 80 dagsböter. Domen överklagades till högsta domstolen som höll fast vid hovrättens dom. (Finlex, 2010)

Personen som också egentligen gjort sig skyldig till penningtvätt dömdes alltså för grovt narkotikabrott, medan personens sambo fälldes till 80 dagsböter för penningtvätt eftersom han eller hon använt pengarna som fåtts olagligt.

2.7 Financial Action Task Force (FATF)

Financial Action Task Force (FATF) bildades 1989, har sin bas i Paris och omfattar idag ett 30-tal länder vilka samarbetar för att motarbeta penningtvätt och finansiering av terrorism. FATF har som uppdrag att föreslå åtgärder för att stoppa penningtvätt och att följa upp hur väl medlemmarna följer dess rekommendationer. (Finansinspektionen, 2010f)

FATF upprättade 1990 de så kallade 40 rekommendationerna, vilka delvis ändrades 1996 p.g.a. snabbt förändrade trender. FATF utger även årsrapporter samt andra jämförelse rapporter. (Lilley, 2006, 206-207).

2.7.1 FATF 40 Rekommendationer

Eftersom rekommendationerna är så många som 40 till antalet har FATF valt att dela in dem i fyra huvudgrupper:

1. Rättsliga system.

Rekommendationerna 1 och 2 gäller omfattningen av de brottsliga handlingarna av penningtvätt, medan rekommendation 3 gäller provisoriska metoder och beslagtagning.

2. Åtgärder som skall användas av finansinstitut samt vissa yrken för att förhindra penningtvätt, vilket också är rekommendation 4.

Rekommendationerna 5-12 gäller granskning av kunder samt förvaring av kontrolluppgifter, rekommendationerna 13-16 gäller rapportering av misstänkta transaktioner samt hur väl det följs, rekommendationerna 17-20 gäller andra åtgärder för att förhindra penningtvätt och finansiering av terrorism,

rekommendationerna 21-22 gäller åtgärder som bör vidtas när man har att göra med länder som inte alls eller enbart delvis följer FATF:s rekommendationer och rekommendationerna 23-25 gäller bestämmelser samt övervakning.

3. Stadgar samt andra åtgärder som behövs vid bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism.

Rekommendationerna 26-32 gäller behörig myndighet, deras förmågor samt resurser och rekommendationerna 33-34 gäller juridiska personer och arrangemang.

4. Internationellt samarbete, vilket också är rekommendation 35.

Rekommendationerna 36-39 gäller ömsesidig juridisk assistans samt utlämning och rekommendation 40 gäller andra former av samarbete. (FATF-GAFI, 2010)

Av dessa rekommendationer har rekommendationerna 4-25 att göra med dem som är anmälningsskyldiga, och eftersom vi tidigare berättat om deras roll så tittade vi närmare på det som gäller dem.

Rekommendation 4 handlar om att alla länder borde försäkra sig om att finansiella instituts regler om sekretess inte krockar med FATF:s rekommendationer.

Rekommendationerna 5-12 handlar om kundkontroll. FATF understryker hur viktigt det är att noggrant kontrollera sina kunder när nya affärsförhållanden inleds. Extra viktigt är det för t.ex. banker att också kontinuerligt kontrollera alla sina kunder, inte enbart de nya. Finansiella institut rekommenderas att spara all information av alla transaktioner i åtminstone fem år. Denna information bör finnas tillhands om en myndighet behöver dem för t.ex. undersökning av kriminell aktivitet. Uppgifterna bör finnas i den form att man ser den ursprungliga summan samt i vilken valuta transaktionen gjordes. Finansiella institut uppmanas till stor försiktighet när det gäller transaktioner som görs i ovanligt stora summor eller transaktioner som har underliga mönster t.ex. små summor som sätts in på samma konto samma dag.

Rekommendationerna 13-16 handlar om rapportering av tvivelaktiga transaktioner. Här finns rekommendationer om att finansiella institut borde utveckla ordentliga system mot

penningtvätt. Dessa system rekommenderas innehålla t.ex. noggrann beskrivning om vart och hur man gör en anmälan samt kontinuerlig skolning av personalen angående bekämpning av penningtvätt.

Rekommendationerna 17-20 handlar om andra metoder för hur man skall upptäcka samt åtgärda penningtvätt. Bl.a. hur man skall gå tillväga om man märker att många transaktioner går via så kallade offshore banker.

Rekommendationerna 21-22 handlar om hur man bör gå tillväga vid handel med länder som inte följer FATF:s rekommendationer och rekommendationerna 23-25 gäller bestämmelser och övervakning. (FATF-GAFI, 2010)

2.8 Situationen i Finland idag

Här hade vi tänkt titta lite närmare på det finska fallet WinCapita, en investeringsklubb där omkring 10 000 personer investerat sammanlagt nästan 100 miljoner euro för att de lockats av stora utlovade vinster. Allt detta var bara vilseledande, saken polisanmäldes och förundersökningarna inleddes i mars 2008. Förundersökningarna pågår fortfarande och av den orsaken är inte alla uppgifter ännu officiella, så här fick vi inte den information vi var ute efter.

Vi vände oss också till ett valutaväxlingskontor här i Finland för att få svar på några frågor. Tyvärr meddelade ekonomiassistent Kader Sene på Forex Bank Ab att de inte kunde svara på några frågor.

Från polisen var de mycket samarbetsvilliga och vi fick en egen kontaktperson i kriminalöverkonstapel May-Len Asikainen som arbetar vid Centralkriminalpolisen.

2.8.1 Intervju med kriminalöverkonstapel May-Len Asikainen

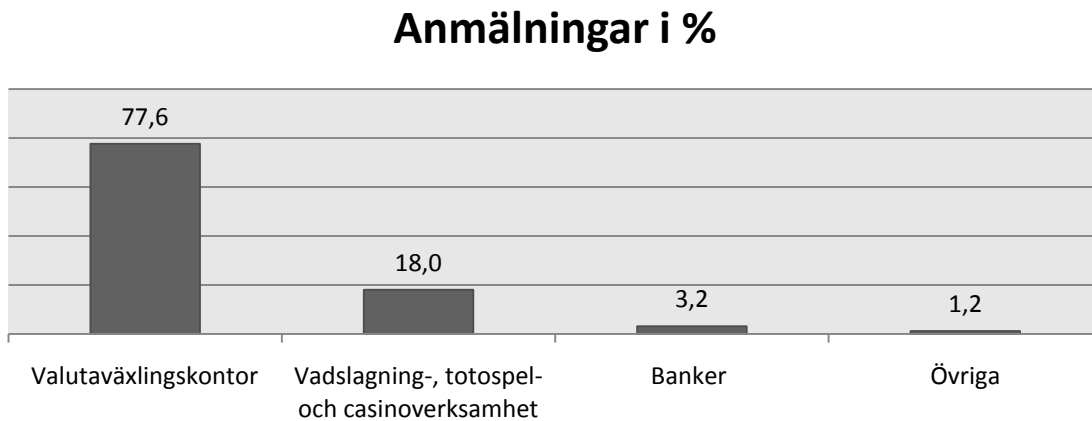
Vid centralkriminalpolisens underrättelseavdelning/bekämpning av penningtvätt jobbar kriminalöverkonstapel May-Len Asikainen med frågor som rör penningtvätt. Vi fick henne som kontaktperson och gjorde en intervju med henne för att få svar på några frågor (bilaga 5).

Enligt kriminalöverkonstapel Asikainen förekommer penningtvätt mest inom byggbranschen och narkotikahandeln och de vanligaste formerna av penningtvätt gäller penningtransaktioner till och från utlandet samt insättning av kontanter. Det finns inte några heltäckande beräkningar på värdet av den brottsvinning som i Finland blir föremål för penningtvätt, men man har gjort uppskattningen att det handlar om 300 miljoner euro per år.

P.g.a. ett mycket gott samarbete med andra länders myndigheter finns det kanaler där Centralkriminalpolisen (CKP) snabbt kan få uppgifter från andra länder. Vid utredningen av en anmälan gällande en tvivelaktig affärstransaktion görs en polisundersökning. Vid sådana utredningar är ett internationellt samarbete med andra länders motsvarande myndigheter ofta nödvändigt. CKP samarbetar med ett flertal internationella samfund och organisationer som ansvarar för bekämpning av penningtvätt.

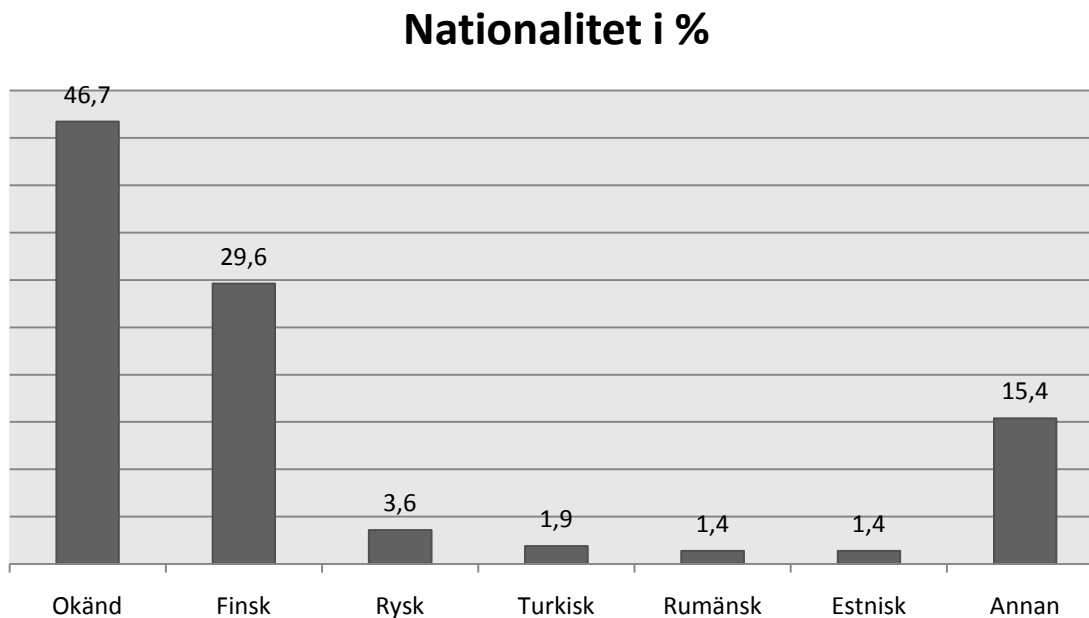
I Finland kommer de flesta anmälningar om misstänkt penningtvätt från valutaväxlingskontoren, på andra plats finns vadslagnings-, totospel- och kasinoverksamhet och på tredje plats kommer bankerna. Det förs ingen statistik över varken ålder på dem som misstänks för penningtvätt eller över om det är fler kvinnor eller män som anmäler misstanke om penningtvätt. Men eftersom det till största delen är kvinnor som jobbar inom banker och valutaväxlingskontor antar kriminalöverkonstapel Asikainen att det är fler kvinnor än män som gör anmälningar.

Tabell 2. Anmälningar om misstänkt penningtvätt 2009, givna procentuellt

Nationaliteten på dem som anmäldes för misstänkt penningtvätt år 2009 var för det mesta okänd. De som skickar pengar till Finland eller är mottagare av penningtransaktioner utomlands förblir av okänd nationalitet i valutaväxlingskontoren. På andra plats kom finländska medborgare, på tredje plats ryska medborgare, på fjärde plats turkiska medborgare och på delad femte plats kom rumänska och estniska medborgare.

Tabell 3. De anmäldas nationalitet 2009, givna procentuellt

2.8.2 Exempel på penningtvätt

Det finns flera olika sätt att tvätta pengar, men eftersom vårt examensarbete inte handlar om att lära folk tvätta pengar så tar vi här endast upp några exempel.

Det handlar alltså i de flesta fall om att få olagligt förtjänade pengar att se ut som lagligt förtjänade. Detta kan ske genom att sätta in mindre summor kontanter, svarta pengar, på bankkontot under en längre tid eller genom att sätta in mindre summor kontanter, svarta pengar, på flera olika konton. Pengarna överförs sedan mellan olika konton och till slut kan man lyfta dem som rena pengar. Det är så gott som omöjligt att spåra upp varifrån pengarna ursprungligen kommit.

Man kan också satsa svarta pengar på olika spel och lyfta dem igen och därmed få vita pengar.

Genom att vid kontantbetalningar inte slå in den faktiska summan i kassan så kan man lägga en del i egen ficka och på det sättet få svarta pengar. Detta är en metod som används av bl.a. restauranger och företag som sysslar med olika slag av uthyrning.

Ett vanligt sätt att omvandla vita pengar till svarta är att blanda in flera företag som skickar fakturor kors och tvärs sinsemellan. Med finns också skalbolag som skickar fakturor, fastän inget arbete utförts. Betalning av dessa bluffakturor sker till skalbolagets bankkonto och lyfts i kontanter vid ett valutaväxlingskontor av en gångare, vilket är en person som har som uppgift att sköta penningtransaktioner mot en liten provision. Gångaren och skalbolaget får en liten del av summan i provision och resten kan användas till t.ex. svarta löner. Det är väldigt svårt för myndigheterna att kunna spåra dylika transaktioner, och om de lyckas får de sällan fram vem som är den riktiga kärnan i det hela.

2.9 Uppdrag granskning

Den 14.04.2010 visade SVT i sitt program Uppdrag granskning avsnittet Penningtvätt på växlingskontoren. Det handlade om valutaväxlingskontorens bristande kontroll som gör det lätt för kriminella att inte följa lagen. (Uppdrag granskning, 2010)

I Sverige trädde 2009 den nya penningtvättslagen i kraft. Den säger att banker och valutaväxlingskontor är skyldiga att rapportera och motverka penningtvätt genom att ta reda på varifrån pengarna kommer och vad de ska användas till. (Uppdrag granskning, 2010)

Uppdrag granskning ville ta reda på hur bra den nya lagen följs och skickade iväg en reporter för att få en uppfattning om detta. Reportern började med att öppna många nya konton i flera olika banker och begav sig sedan till olika valutaväxlingskontor för att lyfta stora kontantsummor. Sammanlagt gjorde han transaktioner på över en miljon kronor och inte en enda gång ställde någon en fråga om pengarnas ursprung eller användning. Ett tydligt tecken på bristande kundkontroll, konstaterade programmets producent. (Uppdrag granskning, 2010)

2.9.1 Mångmiljonbelopp tvättas genom växlingskontoren i Sverige

Det har visat sig att valutaväxlingskontoren är en förutsättning för svartjobsbranschen. Via bankerna tar det ofta tid att få tag på stora summor i kontanter, det kan röra sig om flera dagar, medan det via valutaväxlingskontoren går på några timmar. (Uppdrag granskning, 2010)

Detta sker med hjälp av så kallade gängare som genom ett samtal till sina kontaktpersoner på valutaväxlingskontoren på bara några timmar kan lyfta ansemliga summor i kontanter. (Uppdrag granskning, 2010)

Enligt svensk lag skall transaktioner på över 15 000 kronor göra personalen på valutaväxlingskontoren uppmärksam på att det kan handla om penningtvätt. Detta kunde Uppdrag gransknings reporter snabbt bevisa att inte skedde i verkligheten. Trots att han varje gång gjorde transaktioner på över 15 000 kronor och försökte svamla lite om att pengarna skulle finansiera ett bilköp som inte blivit av, stoppades han inte en enda gång. (Uppdrag granskning, 2010)

2.9.2 Penningtvätt på kasinon i Sverige

Uppdrag gransknings reporter gjorde också ett besök hos Casino Cosmopol i Göteborg, ett kasino som drivs av svenska staten, där han köpte spelmarker för 90 000 kronor som han betalade med sitt bankkort. Istället för att spela gick han direkt till en annan kassa och växlade spelmarkerna till kontanter. Ingen ifrågasatte något trots att han upprepade proceduren flera gånger. (Uppdrag granskning, 2010)

Det finns en brottsutredning i Sverige om ett städföretag där man via Casino Cosmopol tagit ut tre miljoner kronor för att kunna betala svart löner. Vid Svenska Spel var man helt ovetande om detta tills en åklagare ringde för att informera dem om att dylika saker sker hos dem. (Uppdrag granskning, 2010)

Det här visar att Casino Cosmopol har bristande kundkontroll men också att det inte finns någon lätt lösning på problemet. Kasinot måste ju växla tillbaka spelmarker och då antingen ge summan i kontanter eller sätta in den på ett bankkonto. Att kontrollera om det rör sig om brottspengar som håller på att tvättas vita eller inte är väldigt svårt. Men kasinon bör följa samma lagar som banker och valutaväxlingskontor och ställa frågor när misstanke väcks och i de fall där svaren verkar flummiga bör transaktionen inte godkännas. (Uppdrag granskning, 2010)

3 Slutdiskussion

Att titta närmare på penningtvätt från olika synvinklar har varit intressant. Samtidigt är all information inte så lättillgänglig och framförallt inte alla gånger ens officiell.

Vi har lärt oss en hel del om penningtvätt. Penningtvätt är mycket vanligt och förekommer också på sådana ställen man aldrig skulle kunna tro. Att få stopp på penningtvätt tror vi att är näst intill omöjligt. Det finns nog lagar att följa, men att få alla berörda att följa dem och vara alerta tror vi nog att aldrig kommer att lyckas helt. Det finns alltid personer som hittar något kryphål.

En av våra frågor till kriminalkonstapel May-Len Asikainen på centralkriminalpolisens underrättelseavdelning/bekämpning av penningtvätt var om hon tror att personalen ibland kan vara rädd för att göra en anmälan om misstänkt penningtvätt. Det trodde hon inte. Vi tror däremot att man som kvinna nog kan bli lite rädd om en suspekt person står vid betjäningsluckan. Man vill inte ställa till det så man gör vad kunden begär för att fortare än kvickt bli av med kunden. I mindre samhällen tror vi också att det inte är så lätt att göra en anmälan om misstänkt penningtvätt, eftersom man ofta är bekant med sina kunder och situationen då lätt kan bli lite obekvämt – tänk om mina misstankar inte är sanna?

Vi hoppas att vi med detta arbete väckt någons intresse för att vidareutveckla metoder för att stoppa penningtvätt. Vi hoppas också att personer som kommer i kontakt med penningtvätt lär sig att känna igen varningssignalerna, ifrågasätta, vara alerta och vid misstanke verkligen göra en anmälan. Känner man sig osäker skall man absolut ta kontakt med centralkriminalpolisens underrättelseavdelning/bekämpning av penningtvätt. Personalen där är tvåspråkig, väldigt samarbetsvillig, lätt att ta kontakt med och dessutom snabb med att ge information och svar.

4 Källförteckning

Billy's money laundering information website (2010).

http://www.laundryman.u-net.com/page1_hist.html (hämtat: 18.05.2010)

Centralkriminalpolisen (2010a). Centralen för utredning av penningtvätt . *God praxis vid bekämpning av penningtvätt.*

[http://www.rahanpesu.fi/poliisi/krp/home.nsf/files/Rahanpesun%20torjunnan%20parhaat%20käytänteet/\\$file/Rahanpesun%20torjunnan%20parhaat%20käytänteet.pdf](http://www.rahanpesu.fi/poliisi/krp/home.nsf/files/Rahanpesun%20torjunnan%20parhaat%20käytänteet/$file/Rahanpesun%20torjunnan%20parhaat%20käytänteet.pdf) (hämtat: 05.05.2010)

Centralkriminalpolisen (2010 b). Centralen för utredning av penningtvätt. *Vuosikertomus 2009.*

[http://www.poliisi.fi/poliisi/krp/home.nsf/files/RAP_Vuosikertomus%202009/\\$file/RAP_Vuosikertomus%202009.pdf](http://www.poliisi.fi/poliisi/krp/home.nsf/files/RAP_Vuosikertomus%202009/$file/RAP_Vuosikertomus%202009.pdf) (hämtat: 23.09.2010)

FATF-GAFI (2010). De 40 rekommendationerna.

<http://www.fi.se/Regler/Internationellt/Globalt-samarbete/Penningtvatt-FATF/> (hämtat: 08.09.2010)

Finansinspektionen (2010a). *Åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism.*

<http://www.finanssivalvonta.fi/se/Tillsyn/Marknadstillsyn/Penningtvatt/Pages/Default.aspx> (hämtat: 18.05.2010)

Finansinspektionen (2010b). *Kundkontroll och kundidentifiering.*

http://www.finanssivalvonta.fi/se/Tillsyn/Marknadstillsyn/Penningtvatt/Kundkontroll_och_kundidentifiering/Pages/Default.aspx (hämtat: 21.05.2010)

Finansinspektionen (2010c). *När skall kunden identifieras?*

http://www.finanssivalvonta.fi/se/Tillsyn/Marknadstillsyn/Penningtvatt/Nar_identifieras/Pages/Default.aspx (hämtat: 21.05.2010)

Finansinspektionen (2010d). *Förvarande av kontrolluppgifter.*

http://www.finanssivalvonta.fi/se/Tillsyn/Marknadstillsyn/Penningtvatt/Forvarande_av_kontrolluppgifter/Pages/Default.aspx (hämtat: 21.05.2010)

Finansinspektionen (2010e). *Verksamhetsberättelse 2009.*

http://www.finanssivalvonta.fi/se/Publicerat/Berattelser/Documents/FI_Verksamhetsberattelse_2009.pdf (hämtat: 25.09.2010)

Finansinspektionen (2010f). *Penningtvätt FATF.*

<http://www.fi.se/Regler/Internationellt/Globalt-samarbete/Penningtvatt-FATF/> (hämtat: 08.09.2010)

Finlex (2010). *KKO:2009:59.* <http://www.finlex.fi/fi/oikeus/kko/kko/2009/20090059> (hämtat: 23.09.2010)

Lilley P (2006). *Dirty Dealing, The untold truth about global money laundering, international crime and terrorism*. (3 uppl.) London: Kogan Page Limited.

Länsstyrelserna i Finland (2009a).

<http://www.laaninhallitus.fi/lh/etela/kil/home.nsf/webprint/CC4DF0B676DB832EC22574F300337215?OpenDocument> (hämtat: 19.05.2010)

Länsstyrelserna i Finland (2009b).

<http://www.laaninhallitus.fi/intermin/lomakehakemisto.nsf/formsbbswelh/2CCBAC18B58DD5DBC2256E4500451992> (hämtat: 28.04.2010)

Länsstyrelserna i Finland (2009c).

<http://www.laaninhallitus.fi/lh/etela/kil/home.nsf/webprint/CC4DF0B676DB832EC22574F300337215?OpenDocument> (hämtat: 28.04.2010)

Offshore bank (2010). Wikipedia.

http://en.wikipedia.org/wiki/Offshore_bank (hämtat: 05.09.2010)

Polisen (2010a). Centralkriminalpolisen.

<http://www.rahanpesu.fi/poliisi/krp/home.nsf/pages/ABD14634404812EEC2257586005034F1?opendocument> (hämtat: 28.04.2010)

Polisen (2010b). Centralkriminalpolisen.

<http://www.rahanpesu.fi/poliisi/krp/home.nsf/pages/81026AC832632D94C2256F5400345F6D?opendocument> (hämtat: 28.04.2010)

Skalbolag (2010). Svenska Akademiens ordlista.

<http://www.svenskaakademien.se/web/Ordlista.aspx> (hämtat: 23.09.2010)

Skalföretag (2010). Wikipedia.

<http://sv.wikipedia.org/wiki/Skalf%C3%B6retag> (hämtat: 05.09.2010)

Uppdrag granskning (2010). *Tv-program SVT: Penningtvätt på växlingskontoren*.

Ylönen, M. (2008). *Veroparatiisit 20 ratkaisua varjotalouteen*. Keuru: Otavan Kirjapaino Oy

Finlands författningssamling:

Strafflagen 19.12.1889/39

Lag om förhindrande och utredning av penningtvätt och av finansiering av terrorism 18.7.2008/503

Lag om ändring av lagen om förhindrande och utredning av penningtvätt och av finansiering av terrorism 22.12.2009/1428

Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1781/2006
av den 15 november 2006

om information om betalaren som skall åtfölja överföringar av medel
(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,
särskilt artikel 95,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande [1],

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget [2], och

av följande skäl:

(1) Flöden av svarta pengar som skapas genom överföring av medel kan skada stabiliteten inom den finansiella sektorn och dess rykte och utgöra ett hot mot den inre marknaden. Terrorismen skakar grundvalarna i vårt samhälle. Den sundhet, integritet och stabilitet som präglar systemet för överföring av medel och tilltron till det finansiella systemet i dess helhet skulle kunna allvarligt sättas på spel genom brottslingars och deras medhjälparens ansträngningar att antingen dölja ursprunget till vinningar från brott eller överföra medel för terroriständamål.

(2) För att underlätta sin brottsliga verksamhet skulle personer som tvättar pengar och sådana som finansierar terrorism kunna försöka dra fördel av den fria kapitalrörelse som det integrerade finansområdet medför, om inte vissa samordnade åtgärder vidtas på gemenskapsnivå. Gemenskapens insatser bör dock, i kraft av sin omfattning, säkerställa att den särskilda rekommendationen nr VII om överföringar på elektronisk väg (SR VII), som utarbetats av det internationella organet för finansiella åtgärder (Financial Action Task Force, FATF) som bildades vid G7-mötet i Paris 1989, genomförs på ett enhetligt sätt i hela Europeiska unionen och i synnerhet se till att ingen åtskillnad görs mellan betalningar inom en medlemsstat och gränsöverskridande betalningar mellan medlemsstater. Icke samordnade åtgärder från enskilda medlemsstater, som avser gränsöverskridande överföringar, skulle väsentligt kunna inverka på huruvida betalningssystemet fungerar friktionsfritt på EU-nivå och därigenom skada den inre marknaden för finansiella tjänster.

(3) Efter terroristattacker i USA den 11 september 2001 slog Europeiska rådet vid sitt extra möte den 21 september 2001 åter fast att kampen mot terrorism är ett av Europeiska unionens viktigaste mål. Rådet godkände en handlingsplan för att förstärka det polisiära och rättsliga samarbetet, utveckla internationella rättsliga instrument mot terrorism, förhindra finansiering av terrorism, förbättra luftfartssäkerheten och förbättra samordningen mellan alla relevanta politikområden. Denna handlingsplan reviderades av Europeiska rådet efter terroristattacker den 11 mars 2004 i Madrid och är nu specifikt inriktad på behovet av att se till att den lagstiftningsram som skapades av gemenskapen i syfte att bekämpa terrorism och att förbättra det rättsliga samarbetet anpassas till de särskilda rekommendationer mot finansiering av terrorism som antagits av FATF.

(4) För att förebygga finansiering av terrorism har åtgärder som skall spärra medel och ekonomiska resurser för vissa personer, grupper och enheter vidtagits, däribland rådets förordning (EG) nr 2580/2001 [3] och rådets förordning (EG) nr 881/2002 [4]. Av samma skäl har åtgärder vidtagits som syftar till att skydda det finansiella systemet mot att medel och ekonomiska resurser överförs till terroriständamål. Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG [5] innehåller ett antal bestämmelser som syftar till att bekämpa missbruk av det finansiella systemet för penningtvätt och finansiering av terrorism. Dessa åtgärder kan dock inte hindra terrorister och andra brottslingar helt från att skaffa sig tillgång till betalningssystemen för att föra över medel.

(5) För att främja ett enhetligt tillvägagångssätt i internationella sammanhang i kampen mot penningtvätt och finansiering av terrorism bör gemenskapen i sina vidare åtgärder ta hänsyn till utvecklingen på internationell nivå, däribland de nio särskilda rekommendationer mot finansiering av terrorism som antagits av FATF och i synnerhet SR VII och det reviderade tolkningsmeddelandet gällande dess genomförande.

(6) Fullständig spårbarhet av penningöverföringar kan vara ett särskilt viktigt och värdefullt verktyg när det gäller att förebygga, undersöka och upptäcka penningtvätt eller finansiering av terrorism. För att säkerställa att information om betalaren vidarebefordras genom hela betalningskedjan är det därför lämpligt att införa en skyldighet för betalningsleverantörerna att se till att överföringar åtföljs av riktig och användbar information om betalaren.

(7) Tillämpningen av denna förordning skall inte påverka Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG [6]. Till exempel bör information som samlas in och förvaras i enlighet med denna förordning inte användas för kommersiella ändamål.

(8) Personer som endast omvandlar pappersdokument till elektronisk data på grundval av ett kontrakt med en betalningsleverantör omfattas inte av denna förordnings tillämpningsområde; detta gäller även fysiska eller juridiska personer som enbart tillhandahåller betalningsleverantörer meddelanden om överföring av tillgångar eller andra former av stödsystem för detta ändamål eller clearing- och avvecklingsystem.

(9) Överföringar av medel där risken för penningtvätt eller finansiering av terrorism är liten bör lämpligen inte omfattas av denna förordning. Dessa undantag bör inkludera kredit- och bankkort, uttag från uttagsautomater, direkt betalning, trunkerade checkar, betalning av skatter, böter eller avgifter och överföringar av medel när både betalaren och betalningsmottagaren är betalningsleverantörer som agerar för egen räkning. För att återspegla de nationella betalningssystemens särskilda egenskaper bör medlemsstaterna ha rätt att bevilja undantag för elektroniska girobetalningar på villkor att det alltid är möjligt att spåra överföringen av medel tillbaka till betalaren. När medlemsstaterna har tillämpat undantaget för elektroniska pengar enligt direktiv 2005/60/EG bör det tillämpas enligt denna förordning förutsatt att det överförda beloppet inte överstiger 1000 EUR.

(10) Undantaget för elektroniska pengar enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/46/EG [7] omfattar sådana pengar oavsett om utgivaren av elektroniska pengar åtnjuter undantag enligt artikel 8 i det direktivet eller inte.

(11) För att inte inverka på betalningssystemens effektivitet bör man göra åtskillnad mellan kontrollkraven för överföringar av medel från ett konto och överföringar av medel som inte görs från ett konto. För att skapa en rimlig avvägning mellan risken för att transaktioner kommer att ske utanför det officiella systemet om man tillämpar alltför strikta identifieringskrav och det potentiella terroristhot som små överföringar av medel innebär, ifall överföringarna inte görs från ett konto, bör skyldigheten att kontrollera att informationen om betalaren är riktig endast tillämpas på enskilda överföringar som överstiger 1000 EUR, utan att detta påverkar skyldigheterna enligt direktiv 2005/60/EG. När det gäller överföringar av medel från ett konto bör betalningsleverantören inte behöva kontrollera informationen om betalaren vid varje överföring om skyldigheterna i direktiv 2005/60/EG uppfylls.

(12) Mot bakgrund av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2560/2001 [8] och kommissionens meddelande om en "ny rättslig ram för betalningar på den inre marknaden", är det tillräckligt att införa bestämmelser om att förenklad information om betalaren skall åtfölja överföringar av medel inom gemenskapen.

(13) För att möjliggöra för myndigheter med ansvar för att bekämpa penningtvätt eller finansiering av terrorism i länder utanför EU att spåra källan till medel för dessa syften bör överföringar av medel från gemenskapen till länder utanför gemenskapen åtföljas av fullständig information om betalaren. Dessa myndigheter bör ges tillgång till fullständig information om betalaren endast för att förebygga, undersöka och upptäcka penningtvätt eller finansiering av terrorism.

(14) Vid överföringar av medel från enstaka betalare till flera betalningsmottagare i billigare batchfiler som innehåller enskilda överföringar av medel från gemenskapen till mottagare utanför gemenskapen bör det vara tillräckligt att de enskilda överföringarna endast åtföljs av betalarens kontonummer eller en unik identifikationskod, under förutsättning att batchfilen innehåller full information om betalaren.

(15) För att kunna kontrollera om erforderlig information om betalaren åtföljer överföringarna och för att bidra till att möjliggöra upptäckt av misstänkta transaktioner bör betalningsmottagarens betalningsleverantör använda sig av effektiva metoder som leder till upptäckt av fall där information om betalaren saknas.

(16) På grund av risken för att anonyma överföringar kan vara avsedda för finansiering av terrorism bör betalningsmottagarens betalningsleverantör ha möjlighet att undvika eller korrigera den uppkomna situationen när han blir varse att informationen om betalaren saknas eller är ofullständig. På basis av en riskbedömning bör härvidlag viss flexibilitet tillåtas vad gäller omfattningen av informationen om betalaren. Dessutom bör betalarens betalningsleverantör fortsatt vara ansvarig för att informationen om betalaren är riktig och fullständig. I fall där betalarens betalningsleverantör är etablerad utanför gemenskapens territorium bör skärpta krav på kundkännedom tillämpas i enlighet med direktiv 2005/60/EG när det gäller gränsöverskridande korrespondentbankförbindelser med en dylik betalningsleverantör.

(17) I de fall där behöriga nationella myndigheter utarbetat riktlinjer i fråga om skyldigheterna att antingen avvisa samtliga överföringar från en

betalningsleverantör som regelbundet underlåter att lämna erforderlig information om betalaren, eller att ta ställning till om affärsrelationen med betalningsleverantören skall begränsas eller avslutas, bör dessa riktlinjer bland annat grunda sig på gemensam bästa praxis och även ta hänsyn till att enligt det reviderade tolkningsmeddelandet till SR VII får tredjeländer fastställa ett gränsvärde på 1000 EUR respektive 1000 USD för skyldigheten att översända information om betalaren, utan att detta påverkar målsättningen att effektivt bekämpa penningtvätt och finansiering av terrorism.

(18) Under alla omständigheter bör betalningsmottagarens betalningsleverantör iaktta särskild vaksamhet och göra en riskbedömning när han blir varse att informationen om betalaren saknas eller är ofullständig och han bör rapportera misstänkta transaktioner till de behöriga myndigheterna i enlighet med de rapporteringsskyldigheter som fastställs i direktiv 2005/60/EG och nationella genomförandeåtgärder.

(19) Bestämmelserna om överföringar av medel då information om betalaren saknas eller är ofullständig gäller utan att påverka betalningsleverantörernas skyldigheter att inställa och/eller avvisa överföringar av medel som bryter mot civil-, förvaltnings- eller straffrättsliga bestämmelser.

(20) Till dess att man avlägsnat sådana tekniska begränsningar som kan hindra förmedlande betalningsleverantörer från att uppfylla sin skyldighet att vidarebefordra all mottagen information om betalaren bör dessa förmedlande betalningsleverantörer bevara den aktuella informationen. Dessa tekniska begränsningar bör undanröjas så snart som betalningssystemen uppgraderas.

(21) Eftersom det i brottsutredningar inte alltid är möjligt att identifiera de uppgifter som behövs eller de personer som varit inblandade förrän flera månader eller till och med år efter den ursprungliga överföringen bör betalningsleverantörerna bevara informationen om betalaren så att den kan användas för att förebygga, undersöka och upptäcka penningtvätt eller finansiering av terrorism. Denna period bör vara begränsad.

(22) För att möjliggöra att åtgärder för bekämpning av terrorism kan vidtas snabbt bör betalningsleverantörerna skyndsamt besvara en begäran om information om betalaren som kommer från myndigheter med ansvar för att bekämpa penningtvätt eller finansiering av terrorism i den medlemsstat där de är etablerade.

(23) Antalet arbetsdagar i den medlemsstat där betalarens betalningsleverantör finns avgör tidsfristen för att besvara en begäran om information om betalaren.

(24) Mot bakgrund av hur viktig kampen mot penningtvätt och finansiering av terrorism är bör medlemsstaterna fastställa effektiva, proportionella och avskräckande sanktioner i sin nationella lagstiftning för att kunna vidta åtgärder mot den som underlåter att efterleva denna förordning.

(25) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra denna förordning bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter [9].

(26) Ett antal länder och territorier som inte utgör en del av gemenskapens territorium ingår i en monetär union med en medlemsstat eller utgör en del av en medlemsstats valutaområde. Andra har undertecknat ett monetärt avtal

med Europeiska gemenskapen företrädd av en medlemsstat, och har betalningsleverantörer som deltar direkt eller indirekt i den medlemsstatens betalnings- och avvecklingssystem. För att undvika större negativa effekter på ekonomierna i dessa länder eller territorier, som skulle kunna uppstå vid en tillämpning av denna förordning på överföringar mellan berörda medlemsstater och dessa länder eller territorier, bör man lämpligen göra det möjligt att behandla sådana överföringar som överföringar av medel inom den berörda medlemsstaten.

(27) För att inte avskräcka någon från att donera pengar till välgörande ändamål bör medlemsstaterna ha rätt att undanta betalningsleverantörer som är etablerade inom deras territorium från skyldigheten att samla in, kontrollera, bevara eller sända information om betalaren vid överföringar av medel på upp till högst 150 EUR som utförts inom den medlemsstatens territorium. Denna möjlighet bör även förenas med vissa villkor som skall uppfyllas av ideella organisationer så att medlemsstaterna kan se till att detta undantag inte missbrukas av terrorister som en täckmantel för finansiering av deras aktiviteter eller som ett sätt att underlätta detta.

(28) Eftersom målen för denna förordning inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och de därför, på grund av åtgärdens omfattning eller verkningar, bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

(29) För att tillvägagångssättet skall vara enhetligt i kampen mot penningtvätt och finansiering av terrorism bör de huvudsakliga bestämmelserna i denna förordning tillämpas från och med samma datum som de relevanta bestämmelser som antas på internationell nivå.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

SYFTE, DEFINITIONER OCH TILLÄMPNINGSOMRÅDE

Artikel 1

Syfte

I denna förordning fastställs regler för den information om betalaren som skall åtfölja överföringar av medel i syfte att förebygga, undersöka och upptäcka penningtvätt och finansiering av terrorism.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

1. finansiering av terrorism: tillhandahållande eller insamling av medel i den mening som avses i artikel 1.4 i direktiv 2005/60/EG.
2. penningtvätt: alla handlingar som när de begås uppsåtligen skall anses som penningtvätt i enlighet med artikel 1.2 eller 1.3 i direktiv 2005/60/EG.
3. betalare: antingen en fysisk eller juridisk person som är kontoinnehavare och som tillåter en överföring av medel från det kontot eller, om det inte finns något konto, en fysisk eller juridisk person som begär överföring av medel.

4. betalningsmottagare: en fysisk eller juridisk person som är den avsedda slutliga mottagaren av de överförda medlen.
5. betalningsleverantör: en fysisk eller juridisk person vars affärsverksamhet omfattar tillhandahållande av tjänster för överföring av medel.
6. förmedlande betalningsleverantör: en betalningsleverantör som varken är betalarens eller betalningsmottagarens betalningsleverantör och som medverkar i genomförandet av en överföring.
7. överföring av medel: samtliga transaktioner som utförs elektroniskt på en betalares vägnar via en betalningsleverantör för att göra medel tillgängliga för en betalningsmottagare hos en betalningsleverantör, oavsett om betalaren och betalningsmottagaren är samma person.
8. batchöverföring: flera enskilda överföringar av medel som sammanförts för vidarebefordran.
9. unik identifikationskod: en kombination av bokstäver, siffror eller symboler som fastställts av betalningsleverantören i enlighet med protokollen för det betalnings- och avvecklingssystem eller system för meddelanden som används för att verkställa överföringen av medel.

Artikel 3

Tillämpningsområde

1. Denna förordning skall tillämpas på överföringar av medel i samtliga valutor som sänds eller mottas av betalningsleverantörer som är etablerade inom gemenskapen.
2. Denna förordning skall inte tillämpas på överföringar av medel som utförs med hjälp av kredit- eller bankkort, under förutsättning att
  - a) betalningsmottagaren har ett avtal med betalningsleverantören som möjliggör betalning för tillhandahållande av varor och tjänster, och
  - b) en unik identifikationskod som gör det möjligt att spåra transaktionen tillbaka till betalaren åtföljer överföringar av sådana medel.
3. Om en medlemsstat beslutar att tillämpa det undantag som anges i artikel 11.5 d i direktiv 2005/60/EG skall denna förordning inte tillämpas på överföringar av medel genom elektroniska pengar som omfattas av detta undantag utom när det överförda beloppet överstiger 1000 EUR.
4. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 3 skall denna förordning inte tillämpas på överföringar av medel via mobiltelefoner eller annan digital eller informationsteknisk utrustning, om dessa överföringar är förbetalda och inte överstiger 150 EUR.
5. Denna förordning skall inte tillämpas på överföringar av medel med hjälp av mobiltelefoner eller annan digital eller informationsteknisk utrustning, om dessa överföringar betalas i efterhand och samtliga följande villkor är uppfyllda:
  - a) Betalningsmottagaren har ett avtal med betalningsleverantören som möjliggör betalning för tillhandahållande av varor och tjänster.
  - b) En unik identifikationskod som gör det möjligt att spåra transaktionen tillbaka till betalaren åtföljer överföringen av medel.
  - c) Betalningsleverantören omfattas av skyldigheterna i direktiv 2005/60/EG.

6. Medlemsstaterna kan besluta att denna förordning inte skall tillämpas på överföringar av medel inom medlemsstaten till ett konto som möjliggör betalning för tillhandahållande av varor eller tjänster om

a) betalningsmottagarens betalningsleverantör omfattas av skyldigheterna i direktiv 2005/60/EG,

b) betalningsmottagarens betalningsleverantör har möjlighet att med hjälp av ett särskilt referensnummer via betalningsmottagaren spåra överföringar av medel från en fysisk eller juridisk person som har ingått ett avtal med betalningsmottagaren för tillhandahållande av varor eller tjänster,

och

c) det överförda beloppet är 1000 EUR eller mindre.

Medlemsstater som tillämpar detta undantag skall meddela kommissionen detta.

7. Denna förordning skall inte gälla för överföringar av medel

a) om betalaren tar ut pengar från sitt eget konto,

b) om det finns en behörighet mellan två parter för betalningsöverföringar som medger betalningar mellan dem via konton, förutsatt att en unik identifikationskod åtföljer överföringen av medel så att den fysiska eller juridiska personen skall kunna spåras,

c) om trunkerade checkar används,

d) för betalning inom en medlemsstat av skatter, böter och andra avgifter till myndigheter,

e) om både betalaren och betalningsmottagaren är betalningsleverantörer som agerar för egen räkning.

KAPITEL II

SKYLDIGHETER SOM GÄLLER FÖR BETALARENS BETALNINGSLEVERANTÖR

Artikel 4

Fullständig information om betalaren

1. Fullständig information om betalaren skall innehålla information om betalarens namn, adress och kontonummer.

2. Adressen kan ersättas med betalarens födelsedatum och födelseort, kundnummer eller nationella identitetsnummer.

3. Om betalaren inte har något kontonummer skall betalarens betalningsleverantör ersätta det med en unik identifikationskod som gör att transaktionen kan spåras tillbaka till betalaren.

Artikel 5

Information som skall åtfölja överföringar av medel samt bevarande av uppgifter

1. Betalningsleverantörerna skall se till att överföringar av medel åtföljs av fullständig information om betalaren.

2. Betalarens betalningsleverantör skall, innan han överför medlen, kontrollera den fullständiga informationen om betalaren med hjälp av handlingar, uppgifter eller information som införskaffats från en tillförlitlig och oberoende källa.

3. Vid överföringar av medel från ett konto kan kontrollen anses ha ägt rum om

a) betalarens identitet har kontrollerats i samband med att kontot öppnades och uppgifterna från denna kontroll har lagrats i enlighet med skyldigheterna i artiklarna 8.2 och 30 a i direktiv 2005/60/EG,

eller

b) betalaren omfattas av artikel 9.6 i direktiv 2005/60/EG.

4. Vid överföringar av medel som inte görs från ett konto skall betalarens betalningsleverantör emellertid, utan att detta påverkar artikel 7 c i direktiv 2005/60/EG, kontrollera informationen om betalaren endast om beloppet överstiger 1000 EUR, såvida inte överföringen görs genom flera överföringar som förefaller ha ett samband och som tillsammans överstiger 1000 EUR.

5. Betalarens betalningsleverantör skall under fem års tid bevara den fullständiga information om betalaren som åtföljer överföringar av medel.

Artikel 6

Överföringar av medel inom gemenskapen

1. Med avvikelse från artikel 5.1, då både betalarens betalningsleverantör och betalningsmottagares betalningsleverantör är etablerade inom gemenskapen, skall överföringar av medel endast behöva åtföljas av betalarens kontonummer eller en unik identifikationskod som gör det möjligt att spåra transaktionen tillbaka till betalaren.

2. Om betalningsmottagarens betalningsleverantör så begär skall dock betalarens betalningsleverantör ge betalningsmottagarens betalningsleverantör tillgång till fullständig information om betalaren inom tre arbetsdagar efter mottagandet av en sådan begäran.

Artikel 7

Överföringar av medel från gemenskapen till mottagare utanför gemenskapen

1. Överföringar av medel där betalningsmottagarens betalningsleverantör är etablerad utanför gemenskapen skall åtföljas av fullständig information om betalaren.

2. Vid batchöverföringar från en enstaka betalare där betalningsmottagarnas betalningsleverantörer är etablerade utanför gemenskapen skall punkt 1 inte tillämpas på enskilda överföringar som sammanförs i en batch, under förutsättning att batchfilen innehåller denna information och att de enskilda överföringarna åtföljs av betalarens kontonummer eller en unik identifikationskod.

KAPITEL III

SKYLDIGHETER SOM GÄLLER FÖR BETALNINGSMOTTAGARENS BETALNINGSLEVERANTÖR

Artikel 8

Undersökning av om information om betalaren saknas

Betalningsmottagarens betalningsleverantör är skyldig att försäkra sig om att fälten för information om betalaren inom det system för meddelanden eller betalnings- och avvecklingssystem som används för att verkställa överföringen av medel har fyllts i med hjälp av de vedertagna tecken eller

inmatningsdata som är tillåtna inom detta system för meddelanden eller betalnings- och avvecklingssystem. Betalningsleverantören skall införa effektiva metoder för att kunna upptäcka om följande information om betalaren saknas:

- a) Vid överföringar där betalarens betalningsleverantör är etablerad inom gemenskapen: den information som anges i artikel 6.
- b) Vid överföringar där betalarens betalningsleverantör är etablerad utanför gemenskapen: fullständig information om betalaren enligt artikel 4 eller i tillämpliga fall den information som anges i artikel 13.
- c) När det gäller batchöverföringar där betalarens betalningsleverantör är etablerad utanför gemenskapen: fullständig information om betalaren i enlighet med artikel 4 endast i batchöverföringen, men inte för enskilda överföringar som sammanförs i en batch.

Artikel 9

Överföringar av medel då information om betalaren saknas eller är ofullständig

1. Om betalningsmottagarens betalningsleverantör vid mottagandet av överföringen av medel upptäcker att den information om betalaren som krävs enligt denna förordning saknas eller är ofullständig skall han antingen avvisa överföringen eller begära kompletterande information om betalaren. I samtliga fall skall betalningsmottagarens betalningsleverantör följa all tillämplig lagstiftning om penningtvätt och finansiering av terrorism, däribland förordningarna (EG) nr 2580/2001 och (EG) nr 881/2002, direktiv 2005/60/EG och alla nationella genomförandebestämmelser.

2. Om en betalningsleverantör regelbundet underlåter att lämna erforderlig information om betalaren skall betalningsmottagarens betalningsleverantör vidta åtgärder som inledningsvis kan bestå i att utfärda varningar och fastställa tidsfrister, innan betalningsmottagarens betalningsleverantör antingen avvisar alla framtida överföringar från denna betalningsleverantör eller fattar beslut om att begränsa eller avsluta affärsrelationen med denna betalningsleverantör.

Betalningsmottagarens betalningsleverantör skall meddela detta till de myndigheter som har ansvar för att bekämpa penningtvätt eller finansiering av terrorism.

Artikel 10

Riskbedömning

Betalningsmottagarens betalningsleverantör skall betrakta ofullständig information eller avsaknad av information om betalaren som en faktor vid sin bedömning av om en överföring, eller därmed relaterade transaktioner, är misstänkt och om denna överföring, i enlighet med skyldigheterna i kapitel III i direktiv 2005/60/EG, skall rapporteras till de myndigheter som ansvarar för att bekämpa penningtvätt eller finansiering av terrorism.

Artikel 11

Bevarande av uppgifter

Betalningsmottagarens betalningsleverantör skall under fem års tid bevara all information som mottagits om betalaren.

KAPITEL IV

SKYLDIGHETER SOM GÄLLER FÖR FÖRMEDLANDE BETALNINGSLEVERANTÖRER

Artikel 12

Bevarande av information om betalaren vid överföring

Förmedlande betalningsleverantörer skall se till att all mottagen information om betalaren som åtföljer en överföring av medel följer med vid den fortsatta överföringen.

Artikel 13

Tekniska begränsningar

1. Denna artikel skall tillämpas när betalarens betalningsleverantör är etablerad utanför gemenskapen och den förmedlande betalningsleverantören är etablerad inom gemenskapen.
2. Förutom i de fall där den förmedlande betalningsleverantören vid mottagandet av överföringen av medel upptäcker att den information om betalaren som krävs enligt denna förordning saknas eller är ofullständig, kan denne använda ett betalningssystem med tekniska begränsningar som inte gör det möjligt att informationen om betalaren åtföljer överföringen för att göra överföringarna till betalningsmottagarens betalningsleverantör.
3. När den förmedlande betalningsleverantören vid mottagandet av överföringen av medel upptäcker att den information om betalaren som krävs enligt denna förordning saknas eller är ofullständig skall denne använda ett betalningssystem med tekniska begränsningar endast om det är möjligt att informera betalningsmottagarens betalningsleverantör om detta, antingen genom ett system för meddelanden eller ett betalningssystem som gör det möjligt att översända denna information eller genom något annat förfarande, under förutsättning att båda betalningsleverantörerna accepterar eller kommer överens om kommunikationssättet.
4. Om den förmedlande betalningsleverantören använder ett betalningssystem med tekniska begränsningar skall denne, på begäran från betalningsmottagarens betalningsleverantör, inom tre arbetsdagar från det att begäran erhållits, förse betalningsleverantören med all den information om betalaren, som den har mottagit, oavsett om informationen är fullständig eller ej.
5. I de fall som avses i punkterna 2 och 3 skall den förmedlande betalningsmottagaren under fem års tid bevara all information som mottagits.

KAPITEL V

ALLMÄNNA SKYLDIGHETER OCH GENOMFÖRANDEBEFOGENHETER

Artikel 14

Samarbetskyldigheter

Betalningsleverantörerna skall till fullo och utan dröjsmål, med iakttagande av alla formkrav som gäller enligt nationell lagstiftning i den berörda medlemsstaten, besvara förfrågningar från myndigheter, som ansvarar för bekämpning av penningtvätt eller finansiering av terrorism i den medlemsstat där de är etablerade, gällande den information om betalaren som åtföljer överföringar och motsvarande bevarade uppgifter.

Utan att det påverkar den nationella straffrätten och skyddet för de grundläggande rättigheterna får dessa myndigheter endast använda informationen för att förebygga, undersöka eller upptäcka penningtvätt eller finansiering av terrorism.

Artikel 15

Sanktioner och övervakning

1. Medlemsstaterna skall fastställa regler om sanktioner vid överträdelser av bestämmelserna i denna förordning och vidta alla nödvändiga åtgärder för att se till att de tillämpas. Sanktionerna skall vara effektiva, proportionella och avskräckande. De skall gälla från den 15 december 2007.
2. Medlemsstaterna skall senast den 14 december 2007 till kommissionen anmäla de regler som avses i punkt 1, tillsammans med de myndigheter som ansvarar för deras tillämpning, och även utan dröjsmål senare ändringar som påverkar dem.
3. Medlemsstaterna skall kräva att de behöriga myndigheterna effektivt övervakar och vidtar nödvändiga åtgärder för att säkerställa att kraven i denna förordning uppfylls.

Artikel 16

Kommittéförfarande

1. Kommissionen skall biträdas av den kommitté för förebyggande av penningtvätt och finansiering av terrorism som inrättats genom direktiv 2005/60/EG, nedan kallad "kommittén".
2. När hänvisning sker till denna punkt skall artiklarna 5 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet och förutsatt att de genomförandeåtgärder som antagits i enlighet med detta förfarande inte ändrar de grundläggande bestämmelserna i denna förordning.

Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG skall vara tre månader.

KAPITEL VI

UNDANTAG

Artikel 17

Överenskommelser med territorier eller länder som inte är en del av gemenskapens territorium

1. Kommissionen kan bemyndiga en medlemsstat att ingå överenskommelser enligt nationella arrangemang med ett land eller territorium, vilket inte utgör en del av gemenskapens territorium enligt artikel 299 i fördraget, som innehåller undantag från denna förordning och som medför att överföringar av medel mellan detta land eller territorium och den berörda medlemsstaten behandlas som överföringar inom denna medlemsstat.

Sådana överenskommelser får bemyndigas endast om:

- a) Det berörda landet eller territoriet ingår i en monetär union med den berörda medlemsstaten eller utgör en del av den medlemsstatens valutaområde eller har undertecknat ett monetärt avtal med Europeiska gemenskapen företrädd av en medlemsstat.
- b) Betalningsleverantörer i det berörda landet eller territoriet deltar direkt eller indirekt i den medlemsstatens betalnings- och avvecklingsystem.

c) Det berörda landet eller territoriet kräver att betalningsleverantörer som verkar inom dess jurisdiktion skall tillämpa samma regler som de som fastställs i denna förordning.

2. En medlemsstat som önskar ingå en sådan överenskommelse som avses i punkt 1 skall lämna in en ansökan till kommissionen och tillhandahålla all erforderlig information.

När kommissionen mottagit en ansökan från en medlemsstat skall överföringar mellan denna medlemsstat och det berörda landet eller territoriet provisoriskt behandlas som överföringar inom den medlemsstaten fram till dess att ett beslut har fattats i enlighet med förfarandet i denna artikel.

Om kommissionen anser att den inte har all erforderlig information skall den kontakta den berörda medlemsstaten inom två månader efter mottagandet av ansökan och specificera den ytterligare information som behövs.

När kommissionen väl har all information som den anser vara erforderlig för att bedöma denna begäran skall den inom en månad underrätta den ansökande medlemsstaten om detta och vidarebefordra begäran till övriga medlemsstater.

3. Inom tre månader efter den underrättelse som anges i fjärde stycket i punkt 2 skall kommissionen, i enlighet med förfarandet i artikel 16(2), besluta huruvida den skall bemyndiga den berörda medlemsstaten att ingå den typ av överenskommelse som anges i punkt 1 i denna artikel.

Det beslut som nämns i första stycket skall under alla omständigheter fattas inom 18 månader efter det att kommissionen mottagit ansökan.

Artikel 18

Överföringar av medel till ideella organisationer inom en medlemsstat

1. Medlemsstaterna får undanta betalningsleverantörer som är etablerade inom deras territorium från skyldigheterna i artikel 5 vid överföringar av medel till organisationer som på ideell grund bedriver verksamheter för välgörande, religiösa, kulturella, utbildningsfrämjande, sociala, vetenskapliga eller föreningsinriktade ändamål, under förutsättning att dessa organisationer är underkastade redovisningskrav och externa revisionskrav eller tillsyn av en myndighet eller ett självreglerande organ som är erkänt i nationell lagstiftning och att överföringarna är begränsade till högst 150 EUR per överföring och att de uteslutande äger rum inom den berörda medlemsstatens territorium.

2. Medlemsstater som åberopar denna artikel skall meddela kommissionen vilka åtgärder som de har vidtagit för att tillämpa den möjlighet som anges i första stycket med en förteckning över organisationer som omfattas av detta undantag, namnen på de fysiska personer som ytterst kontrollerar organisationen och en redogörelse för hur förteckningen kommer att uppdateras. Denna information skall även tillhandahållas de myndigheter som har ansvar för att bekämpa penningtvätt och finansiering av terrorism.

3. En aktuell förteckning över de organisationer som omfattas av detta undantag skall översändas av den berörda medlemsstaten till de betalningsleverantörer som är verksamma i denna medlemsstat.

Artikel 19

Översynsklausul

1. Senast den 28 december 2011 skall kommissionen lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet med en fullständig ekonomisk och rättslig utvärdering av förordningens tillämpning, vid behov åtföljd av ett förslag om ändring eller upphävande av förordningen.

2. Rapporten skall i synnerhet se över följande:

a) Tillämpningen av artikel 3 med beaktande av nya erfarenheter beträffande eventuella missbruk av elektroniska pengar i enlighet med artikel 1.3 i direktiv 2000/46/EG, och andra nyutvecklade betalningsmetoder, som används i samband med penningtvätt och finansiering av terrorism. Om det finns risk för missbruk avseende penningtvätt eller finansiering av terrorism skall kommissionen lägga fram ett förslag om ändring av denna förordning.

b) Tillämpningen av artikel 13 beträffande de tekniska begränsningar som kan göra det omöjligt att överföra fullständig information om betalaren till betalningsmottagarens betalningsleverantör. Om den senaste utvecklingen inom betalningssektorn gör det möjligt att åtgärda sådana tekniska begränsningar, och om det är möjligt med hänsyn till kostnaderna för betalningsleverantörerna, skall kommissionen lägga fram ett förslag om ändring av denna förordning.

KAPITEL VII

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 20

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den offentliggjorts i Europeiska unionens officiella tidning, dock tidigast den 1 januari 2007.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 15 november 2006.

På Europaparlamentets vägnar

J. Borrell Fontelles

Ordförande

På rådets vägnar

P. Lehtomäki

Ordförande

[1] EUT C 336, 31.12.2005, s. 109.

[2] Europaparlamentets yttrande avgivet den 6 juli 2006 (ännu ej offentliggjort i EUT) och rådets beslut av den 7 november 2006.

[3] EGT L 344, 28.12.2001, s. 70. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1461/2006 (EUT L 272, 3.10.2006, s. 11).

[4] EGT L 139, 29.5.2002, s. 9. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1508/2006 (EUT L 280, 12.10. 2006, s. 12).

[5] EUT L 309, 25.11.2005, s. 15.

[6] EGT L 281, 23.11.1995, s. 31. Direktivet ändrat genom förordning (EG) nr 1882/2003 (EUT L 284, 31.10.2003, s. 1).

[7] EGT L 275, 27.10.2000, s. 39.

[8] EGT L 344, 28.12.2001, s. 13.

[9] EGT L 184, 17.7.1999, s. 23. Beslutet senast ändrat genom beslut 2006/512/EG (EUT L 200, 22.7.2006, s. 11).

Bilaga 2

Lagen om förhindrande och utredning av penningtvätt och av finansiering av terrorism, 503/2008 2 § tillämpas på:

- 1) kreditinstitut och finansiella institut som avses i kreditinstitutslagen (121/2007) samt på andra som affärs- eller yrkesmässigt tillhandahåller tjänster som avses i 30 § 1 mom. 3—11 punkten i kreditinstitutslagen,
- 2) utländska kreditinstituts och finansiella instituts filialer som avses i lagen om utländska kreditinstituts och finansiella instituts verksamhet i Finland (1608/1993),
- 3) värdepappersföretag som avses i lagen om värdepappersföretag (922/2007) samt på andra som affärs- eller yrkesmässigt tillhandahåller tjänster som avses i 15 § i lagen om värdepappersföretag,
- 4) utländska värdepappersföretags filialer som avses i lagen om utländska värdepappersföretags rätt att tillhandahålla investeringstjänster i Finland (580/1996),
- 5) fondbolag och förvaringsinstitut som avses i lagen om placeringsfonder (48/1999),
- 6) utländska fondbolags filialer som avses i lagen om utländska fondbolags verksamhet i Finland (225/2004),
- 7) aktiebolag eller andelslag som driver begränsad kreditinstitutsverksamhet som avses i 5 § i kreditinstitutslagen,
- 8) värdepapperscentralen och kontoförande institut som avses i lagen om värdeandelssystemet (826/1991) och i den lagen avsedda, som kontoförande institut auktoriserade utländska sammanslutningars verksamhetsställen i Finland,
- 9) pantlåneinrättningar som avses i lagen om pantlåneinrättningar (1353/1992),
- 10) försäkringsbolag som avses i lagen om försäkringsbolag (1062/1979) och arbetspensionsförsäkringsbolag som avses i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag (354/1997),
- 11) försäkringsföreningar som avses i lagen om försäkringsföreningar (1250/1987),
- 12) utländska försäkringsbolags representationer som avses i lagen om utländska försäkringsbolag (398/1995),
- 13) försäkringsförmedlare som avses i lagen om försäkringsförmedling (570/2005),
- 14) penningspelssammanslutningar som avses i 12 § 1 mom. i lotterilagen (1047/2001) samt näringsidkare och sammanslutningar som förmedlar anmälningar om deltagande och avgifter för deltagande i penningspel,
- 15) sammanslutningar som verkställer penningspel och som avses i Ålands landskapslagstiftning samt näringsidkare och sammanslutningar som förmedlar anmälningar om deltagande och avgifter för deltagande i penningspel i landskapet Åland,

16) sådana fastighetsförmedlingsrörelser och rörelser för förmedling av hyreslägenheter och hyreslokaler som avses i lagen om fastighetsförmedlingsrörelser och rörelser för förmedling av hyreslägenheter och hyreslokaler (1075/2000),

17) revisorer som avses i revisionslagen (459/2007),

18) OFR-revisorer och OFR-sammanslutningar som avses i lagen om revisorer inom den offentliga förvaltningen och ekonomin (467/1999),

19) dem som affärs- eller yrkesmässigt tillhandahåller i huvudsak skatterådgivningstjänster,

20) dem som affärs- eller yrkesmässigt tillhandahåller annan betalningsrörelse än sådan generell betalningsförmedling som avses i kreditinstitutslagen (betalningsrörelse),

21) dem som affärs- eller yrkesmässigt utför bokföringsuppgifter på uppdrag,

22) dem som affärs- eller yrkesmässigt säljer eller förmedlar varor till den del som denne i kontanter får en betalning eller flera med varandra sammanhängande betalningar vars belopp sammanlagt uppgår till minst 15 000 euro,

23) dem som tillhandahåller tjänster som avses i artikel 3.7 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt och finansiering av terrorism, nedan tredje penningtvättsdirektivet (tillhandahållare av kapitalförvaltnings- och företagstjänster),

24) advokater som avses i lagen om advokater (496/1958), dem som biträder advokaterna och andra som affärs- eller yrkesmässigt tillhandahåller juridiska tjänster, till den del som det är fråga om att handla i en klients namn eller för dennes räkning vid affärstransaktioner i anknytning till

a) köp, försäljning, genomförande eller planering av fastigheter eller företag,

b) förvaltning av klientens pengar, värdepapper eller andra tillgångar,

c) öppnande eller förvaltning av bank-, spar- eller värdepapperskonton,

d) organisering av nödvändigt kapital för bildande, drift eller ledning av bolag, eller

e) bildande, drift eller ledning av stiftelser, bolag eller motsvarande sammanslutningar eller liknande strukturer.

CENTRALKRIMINALPOLISEN CENTRALEN FÖR UTREDNING AV PENNINGTVÄTT

- Anmälan om tvivelaktig affärstransaktion
- Anmälan om misstänkt finansiering av terrorism

1. UPPGIFTER OM ANMÄLAREN

*) Fält med asterisk är obligatoriska

Företagets namn		FO-nummer	
<input type="text"/>		<input type="text"/>	
Bransch			
<input type="text" value=" < Väj >"/>			
Adress			
Gatuadress		PB	
<input type="text"/>		<input type="text"/>	
Postnummer	Postanstalt		
<input type="text"/>	<input type="text"/>		
Kontaktperson			
Förnamn *		Efternamn *	
<input type="text"/>		<input type="text"/>	
Telefon *		Telefon 2	
<input type="text"/>		<input type="text"/>	
E-postadress *		Fax	
<input type="text"/>		<input type="text"/>	

2. ANMÄLAN / BASUPPGIFTER

Datum (dd.mm.åååå) 07.09.2010	Anmälares referensnummer
	<input type="text"/>
Händelsen inleddes (dd.mm.åååå) *	Avslutningsdag (dd.mm.åååå)
<input type="text"/> 	<input type="text"/>
Händelsesadress	
Gatuadress ¹⁾	Obligatoriska uppgifter: ¹ gatuadress, postnummer och postanstalt eller ² kommun eller ³ land
<input type="text"/>	
Postnummer Postanstalt	
<input type="text"/>	
<input type="text"/>	
Kommun ²⁾	
<input type="text" value=" < Väj >"/>	
Land ³⁾	
<input type="text" value=" < Väj >"/>	

Uppgifter om händelsen

Affärstransaktion *

Annan, vad?

Transaktionens totala värde *

euro

Transaktionens status *

Valuta

Valutamängd

Valuta

Köp

Försäljning

Avsändarland

Valutavärde i euro

Destinationsland

Valuta   Mängd   Avsändarland   Destinationsland   Köp/Försäljning

#	Valuta	Mängd	Avsändarland	Destinationsland	Köp/Försäljning

3. BESKRIVNING AV HÄNDELSEN

Beskrivning av händelsen och grund för misstanke *

4. PARTER

Naturlig person

Juridisk person

Efternamn *

Namn *

Förnamn

FO-nummer

Personbet.

Kön *

Registreringsland *

Födelseid

Annat identifieringsnummer

Nationalitet *

Typ av dokument

Land där dokumentet beviljats

Dokumentnummer

Adress

Gata/Väg

Husnummer Trappa Lägenhet

Postnummer Postanstalt

Kommun

Land

Telefon

Telefon 2

Fax

E-postadress

Typ Namn Beteckningen

5. KONTOUPPGIFTER

Finsk bank

Kontonummer

Land

Utländsk bank

Finsk bank Kontonummer Land Utländsk bank

6. EGENDOM SOM HÄNFÖR SIG TILL ANMÄLAN

Föremålets klass

Annan, vad?

Fordon

Märke

Modell

Registreringsnummer

Land

Fastighet / bostadsaktie

Gata/väg

Husnummer Trappa Lägenhet

Postnummer

Postanstalt

Kommun

Land

Fastighetens reg.nr

Beskrivning av egendomen

<div style="border: 1px solid black; height: 40px; width: 100%;"></div>	▲
	▼
◀	▶

7. BILAGOR

Filbeskrivning:

Filnamn:

Bifoga fil

Sänd

Ångra

25 § i lagen om förhindrande och utredning av penningtvätt och av finansiering av terrorism, 503/2008:

Tystnadsplikt och undantag från tystnadsplikten

Den rapporteringsskyldiga får inte röja en anmälan enligt 23 och 24 § för den som misstanken gäller eller för någon annan. Tystnadsplikten gäller också den rapporteringsskyldigas anställda och dem som med stöd av denna paragraf har fått uppgifter som omfattas av tystnadsplikten.

Den rapporteringsskyldiga får utan hinder av 1 mom. informera en i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat (699/2004) avsedd sammanslutning som ingår i samma finansierings- och försäkringskonglomerat och som har beviljats koncession i Finland eller i en annan EES-stat om att en anmälan enligt 23 och 24 § har gjorts och om innehållet i anmälan. Informationen får också delges en sammanslutning som ingår i samma finansierings- och försäkringskonglomerat och har beviljats koncession i någon annan stat än en EES-stat, om sammanslutningen har skyldigheter som motsvarar skyldigheterna enligt denna lag och fullgörandet av skyldigheterna övervakas.

Utän hinder av 1 mom. får den rapporteringsskyldiga informera en sådan i 2 § 1—7 punkten avsedd rapporteringsskyldig med koncession i Finland eller i en annan EES-stat som medverkar i en enskild affärstransaktion som hänför sig till den kund och den affärstransaktion som en anmälan enligt 23 eller 24 § avser om att anmälan har gjorts. Under samma förutsättningar får informationen delges en i 2 § 1—7 punkten avsedd rapporteringsskyldig som har fått koncession i någon annan stat än en EES-stat, om mottagaren av informationen har skyldigheter som motsvarar skyldigheterna endast denna lag och fullgörandet av skyldigheterna övervakas, samt om mottagaren dessutom har sådana skyldigheter i fråga om skydd för personuppgifter som motsvarar Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter.

I samband med utlämnande av information enligt 3 mom. får kundens namn, födelsetid och personbeteckning samt grunden för anmälan lämnas ut. Om personen inte har någon finsk personbeteckning, får också uppgifter om personens medborgarskap lämnas ut.

Uppgifter som fåtts med stöd av denna paragraf får användas endast i syfte att förhindra och utreda penningtvätt och finansiering av terrorism. För dessa uppgifter gäller på motsvarande sätt vad som i 23 § 4 och 5 mom. föreskrivs om bevarande och kontroll av uppgifter.

1. Inom vilken bransch anser Ni att det förekommer mest penningtvätt?
2. Har Ni i Era statistiker uppgett till vilken nationalitet de misstänkta hör? Om svaret är ja: Vilka är de 5 nationaliteter som toppar listan och i vilken ordning kommer de?
3. Har Ni i Er statistik uppgett till vilken åldersgrupp de misstänkta hör? Om svaret är ja: Vilken åldersgrupp toppar listan?
4. Har Ni fört någon statistik över dem som lämnar in anmälningar? Det skulle vara intressant att veta om det är flera kvinnor än män som lämnar in anmälningar, eller är det tvärtom? Vi antar att en del kvinnor låter bli att göra en anmälan på grund av rädsla, eftersom det t.ex. vid valutaväxlingskontor ofta handlar om "kriminella" kunder.
5. Vilka är de vanligaste formerna av misstänkt penningtvätt?
6. Har Ni ett fungerande samarbete med andra länders myndigheter som t.ex. med Sverige och Estland? Vi tror att de länderna möjligtvis ligger före Finland i storleken av misstänkt penningtvätt, och att man kanske kunde lära sig av varandra.
7. Som vi tidigare berättat så hittade vi ett intressant avsnitt av det rikssvenska TV programmet *Uppdrag granskning*. Har Ni haft möjlighet att titta på det? Här kontrollerades en hel del omvänd penningtvätt, alltså från kontopengar till kontanter. Där visades hur personalen i vissa valutaväxlingskontor i Sverige inte brydde sig fastän det gällde stora kontanta uttag. Hur anser Ni att personal inom t.ex. valutaväxlingskontoren i Finland tar emot era regler och rekommendationer?
8. En annan sak som togs upp i programmet *Uppdrag granskning* var penningtvätt via kasinon. Här testade personerna på att gå in och växla från bankkonto till brickor för att sedan, utan att ens ha närmat sig spelborden, gå till följande kassa och växla ut brickorna till kontanter. Detta var ett problem som ägarna var medvetna om, men inte hade någon lösning till. Enligt reglerna så ska kasinon betala ut vinster kontant. Det togs fram ett fall där en städfirma hade betalat stora summor i svarta löner just

genom att få ut mycket kontanter på detta vis, ingen ställde några frågor. Har Ni råkat ut för liknande fall?

9. Kommer Ni i era undersökningar i kontakt med s.k. kulissföretag? Är det här något som är vanligt här i Finland?

10. I boken *Snabba Cash*, som inte baserar sig på verkligheten, men som säkert är skriven utgående från egna undersökningar hur det går till i den svenska undervärlden, så används vissa företag speciellt till att tvätta pengar. Där används krogar och restauranger, som säkert hör till det vanligaste, men det går ju inte att öka omsättningen hur mycket som helst utan att någon börjar fundera, så då använder de i boken filmuthyrningsbolag. De skaffar en med någorlunda ok papper som ägare, köper in filmer och låtsas hyra ut. Ingen kan ju kolla hur mycket filmer som hyrs ut, och på det sättet fås det in en hel del svarta pengar i bolaget. Är det här något som Ni råkat ut för i Era utredningar?

11. Kan Ni berätta lite om bakgrunden till fallet WinCapita? I vilken form handlade det om penningtvätt, hur upptäcktes det och vad händer nu? Vi såg att det finns info om WinCapita på era sidor, frågor och svar, men vi skulle vilja höra mera om på vilket sätt det har att göra med penningtvätt.

12. Hur stora summor antar Ni att det rör sig om i Finland? Såg ett inslag på TV 20.07.2010 där det nämndes 300 miljoner euro.